Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 27. februára 2014*

„Hospodárska súťaž — Kartely — Svetový trh obrazoviek z tekutých kryštálov (LCD) — Dohody a zosúladené postupy v oblasti ceny a výrobnej kapacity — Územná pôsobnosť — Vnútorný predaj — Predaj konečných výrobkov integrujúcich výrobky, na ktoré sa vzťahuje kartel — Jediné a nepretržité porušenie — Pokuty — Spôsob zaokrúhlenia — Neobmedzená právomoc“

Vo veci T-91/11,

InnoLux Corp., predtým Chimei InnoLux Corp., so sídlom v Zhunane (Taiwan), v zastúpení: J.-F. Bellis, advokát, a R. Burton, solicitor,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: P. Van Nuffel, F. Ronkes Agerbeek a A. Biolan, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2010) 8761 v konečnom znení z 8. decembra 2010 týkajúceho sa konania podľa článku 101 [ZFEÚ] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.309 – LCD) a na zníženie výšky pokuty uloženej žalobkyni týmto rozhodnutím,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia G. Berardis (spravodajca) a C. Wetter,

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. apríla 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1. *Predmetné spoločnosti v prejednávanej veci*

1 Chi Mei Optoelectronics Corp. (ďalej len „CMO“) bola spoločnosť založená podľa taiwanského práva, ktorá kontrolovala skupinu spoločností usadených po celom svete a zaoberajúcich sa výrobou obrazoviek z aktívnych tekutých kryštálov (ďalej len „LCD“).

2 CMO uzatvorila 20. novembra 2009 so spoločnosťami InnoLux Display Corp. a TPO Displays Corp. zmluvu o fúzii. Podľa tejto zmluvy prestali spoločnosti TPO Displays a CMO k 18. marcu 2010 existovať. Zostávajúca právnická osoba zmenila dvakrát svoj názov, najprv z InnoLux Displays Corp na Chimei InnoLux Corp. a nakoniec na InnoLux Corp., ktorá je žalobkyňou.

2. *Správne konanie*

3 [D*ôverné*] [1], spoločnosť Samsung Electronics Co. Ltd založená podľa kórejského práva (ďalej len „Samsung“), podala na Komisiu Európskych spoločenstiev žiadosť o oslobodenie od pokuty na základe oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155, ďalej len „oznámenie o zhovievavosti z roku 2002“).

4 Pri tejto príležitosti prezradila spoločnosť Samsung existenciu kartelu medzi viacerými spoločnosťami, medzi inými aj žalobkyňou, ktorý sa týkal určitého typu LCD.

5 Komisia udelila 23. novembra 2006 spoločnosti Samsung podmienené oslobodenie v súlade s bodom 15 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002, pričom inému účastníkovi kartelu, spoločnosti LG Display Co. Ltd založenej podľa kórejského práva, predtým nazývanej LG Philips LCD Co. Ltd (ďalej len „LGD“), ho udeliť zamietla.

6 Komisia začala 27. mája 2009 správne konanie a prijala oznámenie o výhradách v súlade s článkom 10 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. EÚ L 123, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81). Toto oznámenie o výhradách bolo adresované šestnástim spoločnostiam, medzi inými CMO a jej dvom európskym dcérskym spoločnostiam, v ktorých má 100 % podiel, t. j. Chi Mei Optoelectronics BV a Chi Mei Optoelectronics UK. Ltd. V tejto súvislosti Komisia v odôvodneniach 281 až 285 oznámenia o výhradách najmä pripomenula, že podľa ustálenej judikatúry po prvé ustanovenia práva Európskej únie týkajúce sa hospodárskej súťaže rozoznávajú jednotlivé spoločnosti patriace do rovnakej skupiny predstavujúcej ekonomický subjekt, a teda podnik v zmysle článkov 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ, ak predmetné spoločnosti neurčujú svoje správanie na trhu samostatne (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2003, Michelin/Komisia, T-203/01, Zb. s. II-4071, bod 290), a po druhé na preukázanie domnienky o rozhodujúcom vplyve materskej spoločnosti na správanie dcérskej spoločnosti na trhu postačuje, ak Komisia dokáže, že materská spoločnosť vlastní celé základné imanie dcérskej spoločnosti (rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. marca 2009, ArcelorMittal Luxembourg a i./Komisia, T-405/06, Zb. s. II-771, bod 91). Ďalej Komisia v odôvodneniach 327 až 329 oznámenia o výhradách vysvetlila dôvody, prečo podľa pripomenutej judikatúry dve dcérske spoločnosti CMO uvedené vyššie musia byť spoločne a nerozdielne zodpovedné za porušenia, ktorých sa dopustila ich materská spoločnosť.

1 — Dôverné údaje.

7 K oznámeniu o výhradách bol pripojený CD-ROM, ktorý obsahoval prístupné časti spisu Komisie. Adresáti oznámenia o výhradách využili svoje právo na prístup k časti spisu Komisie, ktorý im bol k dispozícii len v priestoroch Komisie.

8 Adresáti oznámenia o výhradách v stanovej lehote písomne oboznámili Komisiu s ich stanoviskom vo veci námietok, ktoré boli voči nim vznesené.

9 Viacerí adresáti oznámenia o výhradách, medzi nimi aj žalobkyňa, využili svoje právo byť vypočutý na pojednávaní, ktoré sa konalo 22. a 23. septembra 2009.

10 Účastníci konania boli žiadosťou zo 4. marca 2010 a listom zo 6. apríla 2010 vyzvaní na predloženie údajov týkajúcich sa hodnoty predajov, ktoré mali byť zohľadnené na výpočet pokút, a na predloženie svojich pripomienok k tejto otázke.

11 CMO odpovedala na uvedený list 23. apríla 2010.

3. *Napadnuté rozhodnutie*

12 Komisia prijala 8. decembra 2010 rozhodnutie K(2010) 8761 v konečnom znení týkajúce sa konania podľa článku 101 [ZFEÚ] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.309 – LCD) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorého zhrnutie je uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* zo 7. októbra 2011 (Ú. v. EÚ C 295, s. 8).

13 Napadnuté rozhodnutie je určené šiestim zo šestnástich spoločností, ktoré boli adresátmi oznámenia o výhradách, medzi inými aj žalobkyni. Naopak, netýka sa jej dcérskych spoločností, ktoré boli tiež adresátmi tohto oznámenia.

14 V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala existenciu kartelu medzi šiestimi veľkými medzinárodnými výrobcami LCD, medzi nimi aj žalobkyňou, pokiaľ ide o dve kategórie daných výrobkov s veľkosťou rovnajúcou sa alebo väčšou ako dvanásť palcov: LCD pre informačné technológie ako notebooky a monitory počítačov (ďalej len „LCD-IT“) a LCD pre televízory (ďalej len „LCD-TV“) (ďalej spolu len „LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel“).

15 Podľa napadnutého rozhodnutia tento kartel predstavoval jediné a nepretržité porušenie v zmysle článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP, ktoré sa uskutočnilo minimálne v období od 5. októbra 2001 do 1. februára 2006 (ďalej len „obdobie porušenia“). Počas tohto obdobia sa účastníci kartelu stretli na viacerých multilaterálnych stretnutiach, ktoré nazývali „stretnutia Kryštál“, najmä v hoteloch na Taiwane. Tieto stretnutia mali jasne protisúťažný cieľ, keďže boli pre účastníkov príležitosťou najmä na stanovenie minimálnych cien za LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, na prediskutovanie ich cenových projektov, aby sa zabránilo zníženiu ceny, a na koordináciu zvýšenia cien, ako aj úrovní výroby. Počas obdobia porušenia sa účastníci kartelu stretávali aj bilaterálne a vymieňali si informácie o predmetoch, o ktorých sa rokovalo na „stretnutiach Kryštál“. Navyše prijali opatrenia na overenie uplatňovania rozhodnutí prijatých počas týchto stretnutí (odôvodnenia 70 až 74 napadnutého rozhodnutia).

16 Hoci žalobkyňa uvádzala, že trh LCD-TV sa odlišuje od trhu LCD-IT a že kartel existoval len v prípade trhu LCD-IT, Komisia sa napriek tomu domnievala, že išlo o jediné a nepretržité porušenie vzťahujúce sa na všetky tieto výrobky (odôvodnenia 281 a 283 až 290 napadnutého rozhodnutia).

17 Na stanovenie pokút, ktoré boli uložené napadnutým rozhodnutím, použila Komisia usmernenia k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia [ES] č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia z roku 2006“).

18 Podľa usmernení z roku 2006 Komisia po prvé stanovila hodnotu predajov LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré boli priamo alebo nepriamo dotknuté porušením. Na tento účel stanovila tieto tri kategórie predaja uskutočnené účastníkmi kartelu:

— „priame predaje v rámci EHP“, t. j. predaje LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, inému podniku v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP),

— „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, t. j. predaje LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, integrovaných v rámci skupiny, do ktorej patrí aj výrobca, do konečných výrobkov predaných inému podniku v rámci EHP,

— „nepriame predaje“, t. j. predaje LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, inému podniku mimo EHP, ktorý následne zabuduje obrazovky do konečných výrobkov predávaných v EHP (odôvodenie 380 napadnutého rozhodnutia).

19 Komisia sa však domnievala, že sa môže obmedziť len na zohľadnenie prvých dvoch kategórií uvedených v bode 18 vyššie, keďže zaradenie tretej kategórie nebolo na dosiahnutie dostatočného odstrašujúceho účinku uložených pokút nevyhnutné (odôvodnenie 381 napadnutého rozhodnutia).

20 Namiesto použitia hodnoty predajov uskutočnených podnikom v priebehu posledného celého roka jeho účasti na porušení, ako to zvyčajne upravuje bod 13 usmernení z roku 2006, Komisia považovala vzhľadom na exponenciálny nárast predaja väčšiny dotknutých podnikov v priebehu rokov, na ktoré sa odvoláva napadnuté rozhodnutie, v prejednávanom prípade za primeranejšie použiť priemernú ročnú hodnotu predajov počas celého obdobia trvania porušenia (odôvodnenie 384 napadnutého rozhodnutia).

21 Pokiaľ ide o žalobkyňu, Komisia zamietla jej námietky týkajúce sa toho, že v prvom rade hodnota relevantných predajov mala byť vypočítaná bez zohľadnenia jej „priamych predajov v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ a jej „priamych predajov v rámci EHP“ ostatným adresátom oznámenia o výhradách, ďalej, že bolo potrebné vylúčiť dodanie LCD, ktoré neboli fakturované európskym podnikom, a nakoniec, že bolo nevyhnutné rozlišovať medzi predajom LCD-IT a LCD-TV. V prípade žalobkyne tak celkový relevantný predaj uskutočnený počas obdobia porušenia bol stanovený na 1 555 111 603 eur, z ktorých sa priemerná ročná hodnota získaná vydelením uvedenej sumy dĺžkou trvania kartelu v rozsahu 4,33 rokov rovná 359 148 176 eurám (odôvodnenia 388, 394, 398 až 401 a tabuľka 4 napadnutého rozhodnutia).

22 Po druhé Komisia poukázala na skutočnosť, že vzhľadom na závažnosť porušenia je na výpočet hodnoty základu pokuty potrebné stanoviť pomer 16 % z hodnoty predaja predmetných výrobkov, a to v prípade všetkých účastníkov kartelu (odôvodnenie 416 napadnutého rozhodnutia).

23 Po tretie Komisia v prípade žalobkyne použila z dôvodu jej účasti na porušení počas celého obdobia trvania kartelu uvedeného v napadnutom rozhodnutí, t. j. počas štyroch rokov a troch mesiacov, multiplikačný koeficient vzťahujúci sa na dĺžku porušenia a rovnajúci sa 4,25 (odôvodnenia 417 a 418, ako aj tabuľka 5 napadnutého rozhodnutia).

24 Po štvrté sa Komisia domnievala, že okolnosti prípadu odôvodňujú na zabezpečenie odstrašujúceho účinku zaradiť do hodnoty základu pokuty zvýšenie rovnajúce sa 16 % priemernej hodnoty relevantných predajov (ďalej len „úvodné zaťaženie“) v súlade s bodom 25 usmernení z roku 2006, a to pre všetkých účastníkov kartelu (odôvodnenia 419 a 424 napadnutého rozhodnutia).

25 Po piate Komisia neuplatnila voči žiadnemu z účastníkov kartelu priťažujúce a poľahčujúce okolnosti podľa usmernení z roku 2006. Komisia tak najmä zamietla tvrdenia žalobkyne o údajných skutočnostiach, podľa ktorých mala v karteli pasívne postavenie, zúčastnila sa ho z nedbanlivosti a nakoniec spolupracovala s Komisiou nad rámec oznámenia o zhovievavosti z roku 2002, a to napriek

tomu, že Komisia jej neadresovala tak presné žiadosti o poskytnutie informácií, ako boli žiadosti, ktoré poslala ostatným účastníkom kartelu (odôvodnenia 426, 430, 433, 434, 438, 439 a 442 až 444 napadnutého rozhodnutia).

26 Po šieste podľa oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 Komisia najprv potvrdila úplné oslobodenie od pokuty udelené spoločnosti Samsung. Ďalej sa domnievala, že spolupráca, ktorú poskytla žalobkyňa, jej nedáva právo na nijaké zníženie pokuty (odôvodnenia 455 až 458 a 472 napadnutého rozhodnutia).

27 Na základe týchto odôvodnení zaviazala Komisia v článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňu na zaplatenie pokuty vo výške 300 000 000 eur.

Konanie a návrhy účastníkov konania

28 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 21. februára 2011 žalobkyňa podala túto žalobu.

29 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (šiesta komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu písomne položil účastníkom konania otázky, na ktoré títo účastníci odpovedali v stanovených lehotách.

30 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 24. apríla 2013.

31 Žalobkyňa v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa jej týka,

— znížil pokutu, ktorá jej bola uložená v napadnutom rozhodnutí,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

32 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

33 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody:

— prvý je založený na skutočnosti, že Komisia pri stanovení hodnoty relevantných predajov na výpočet pokuty použila právne nesprávny pojem „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“,

— druhý je založený na skutočnosti, že Komisia porušila článok 101 ZFEÚ a článok 53 Dohody o EHP, keď prišla k záveru, že porušenie sa týkalo aj LCD-TV,

— tretí je založený na skutočnosti, že hodnota relevantných predajov, ktorú prijala Komisia voči nej, nesprávne zahŕňala aj iné predaje ako predaje týkajúce sa LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel.

1. *O prvom žalobnom dôvode založenom na skutočnosti, že Komisia pri stanovení hodnoty relevantných predajov na výpočet pokuty použila právne nesprávny pojem „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“*

34 Prvý žalobný dôvod žalobkyne sa v podstate skladá z dvoch častí týkajúcich sa po prvé skutočnosti, že pojem „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ je v rozpore s absenciou konštatovania porušenia týkajúceho sa konečných výrobkov integrujúcich LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, a po druhé nezrovnalostí údajne súvisiacich s týmto pojmom.

O prvej časti týkajúcej sa skutočnosti, že pojem „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ je v rozpore s absenciou konštatovania porušenia týkajúceho sa konečných výrobkov integrujúcich LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel

35 Žalobkyňa na jednej strane uvádza, že použitie pojmu „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ nie je v súlade s bodom 13 usmernení z roku 2006, keďže Komisia zohľadnila predaj konečných výrobkov, v prípade ktorých napadnuté rozhodnutie nekonštatovalo žiadne porušenie a ktoré tak nesúvisia, či už priamo, alebo nepriamo, s porušením konštatovaným v tomto rozhodnutí. Na druhej strane žalobkyňa zdôrazňuje, že ceny LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, nie sú referenčnými cenami konečných výrobkov integrujúcich uvedené LCD.

36 Podľa bodu 13 usmernení z roku 2006 „pri stanovení základnej výšky uloženej pokuty bude Komisia vychádzať z hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo súvisí v príslušnej geografickej oblasti v rámci EHP“.

37 V tejto súvislosti je najprv potrebné poukázať na skutočnosť, že z tohto ustanovenia nevyplýva, že pri výpočte relevantnej hodnoty predaja možno zohľadniť iba hodnotu predajov vyplývajúcich z operácií, ktoré boli skutočne ovplyvnené protisúťažnými praktikami (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu zo 16. júna 2011, Putters International/Komisia, T-211/08, Zb. s. II-3729, bod 58).

38 Znenie bodu 13 usmernení z roku 2006 sa totiž týka predajov dosiahnutých na relevantnom trhu a dotknutých porušením. Uvedený bod sa *a fortiori* zaoberá len prípadmi, v ktorých má Komisia k dispozícii listinné dôkazy o porušení (pozri v tomto zmysle rozsudok Putters International/Komisia, už citovaný, bod 59).

39 Tento výklad potvrdzuje cieľ pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže. Výklad navrhovaný žalobkyňou by totiž znamenal, že Komisia by bola pri určovaní základnej výšky pokút v prípadoch kartelových dohôd povinná v každom prípade preukázať, ktoré jednotlivé predaje súvisia s kartelom. Súdy Únie takúto povinnosť nikdy neuložili a nič nenasvedčuje tomu, že by si Komisia usmerneniami z roku 2006 zamýšľala takúto povinnosť stanoviť (rozsudok Putters International/Komisia, už citovaný, bod 60).

40 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že časť obratu pochádzajúca z tovaru, na ktorý sa porušenie vzťahuje, je spôsobilá správne naznačiť rozsah porušenia na predmetnom trhu. Konkrétne, obrat dosiahnutý z tovaru, na ktorý sa vzťahuje obmedzujúci postup, predstavuje objektívny prvok, ktorý poskytuje správnu predstavu o škodlivosti tohto postupu pre riadnu hospodársku súťaž (rozsudok Putters International/Komisia, už citovaný, bod 61; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, Musique Diffusion française a i./Komisia, 100/80 až 103/80, Zb. s. 1825, bod 121, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. marca 1999, British Steel/Komisia, T-151/94, Zb. s. II-629, bod 643).

41 V prejednávanom prípade je potrebné pripomenúť, že Komisia v odôvodnení 380 napadnutého rozhodnutia definovala kategórie predajov opísané v bode 18 vyššie.

42 Pokiaľ ide o „priame predaje v rámci EHP“, je nesporné, že tieto predaje spĺňajú podmienky, ktoré požaduje bod 13 usmernení z roku 2006 v spojení s relevantnou judikatúrou.

43 Pokiaľ ide o „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, žalobkyňa v prvej časti prvého žalobného dôvodu uvádza, že tie nesúvisia, či už priamo, alebo nepriamo, s porušením, keďže sa týkajú predaja konečných výrobkov integrujúcich LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, a nie samotných LCD.

44 V tejto súvislosti je potrebné v prvom rade poukázať na skutočnosť, že hoci poznámka pod čiarou vložená pod bod 13 usmernení z roku 2006 naznačuje, že ak cena výrobku, ktorá je predmetom horizontálnych dohôd o stanovení cien, slúži ako základ na určenie ceny iných výrobkov nižšej alebo vyššej kvality, možno konštatovať, že ide o predaj, ktorý priamo nesúvisí s porušením, pričom zdôrazňuje, že táto poznámka pod čiarou je uvedená len ako príklad. Skutočnosť, ktorú uvádza žalobkyňa, že v prejednávanom prípade konečné výrobky integrujúce LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, nie sú výrobkami nižšej alebo vyššej kvality v porovnaní s uvedenými LCD, nie je relevantná.

45 Pokiaľ ide o okolnosť uvádzanú tiež žalobkyňou, podľa ktorej napadnuté rozhodnutie nekonštatovalo vo vzťahu ku konečným výrobkom integrujúcim LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, žiadne porušenie, je potrebné poukázať na skutočnosť, že Komisia nezohľadnila celkovú hodnotu predajov konečných výrobkov, ale len časť tejto hodnoty, ktorá by mohla zodpovedať hodnote LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré sú integrované do konečných výrobkov, za predpokladu, že ich žalobkyňa predala tretím spoločnostiam so sídlom v EHP. Hoci je zrejmé, že Komisia nemohla bez predchádzajúceho konštatovania porušenia týkajúceho sa konečných výrobkov zohľadniť celkovú uvedenú hodnotu, nemožno sa domnievať, že takéto konštatovanie je nevyhnutné na zohľadnenie časti hodnoty predstavujúcej hodnotu LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré sú integrované do konečných výrobkov.

46 Navyše, ak by Komisia nevyužila pojem „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, nemohla by pri výpočte pokuty zohľadniť značnú časť predaja LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, uskutočnenú účastníkmi kartelu, ktorí patria medzi vertikálne integrované spoločnosti, napriek tomu, že tento predaj narušil hospodársku súťaž v EHP.

47 V súlade s judikatúrou uvedenou v bodoch 37 až 40 vyššie tak Komisia musela zohľadniť rozsah porušenia na predmetnom trhu a na tento účel mohla použiť obrat uskutočnený žalobkyňou na trhu s LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, ako objektívnu skutočnosť preukazujúcu škodlivosť jej účasti na karteli pre riadnu hospodársku súťaž za predpokladu, že tento obrat bol výsledkom predaja so vzťahom k EHP. Takýto vzťah totiž existuje, ak LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, sú žalobkyňou prevedené na jej dcérske spoločnosti bez ohľadu na ich sídlo, ktoré ich ďalej zabudujú do konečných výrobkov, ktoré sú predané tretím osobám v EHP.

48 Voľba Komisie zohľadniť „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ je v prejednávanom prípade o to dôvodnejšia, že z dôkazov nachádzajúcich sa v napadnutom rozhodnutí (pozri najmä odôvodnenie 394 napadnutého rozhodnutia), voči ktorým žalobkyňa nenamietala, vyplýva, že vnútorný predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, medzi spoločnosťami zúčastňujúcimi sa kartelu sa uskutočňoval za ceny ovplyvnené uvedeným kartelom.

49 Navyše, ako vyplýva najmä z odôvodnení 92 a 93 napadnutého rozhodnutia, účastníci kartelu vedeli, že cena LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, ovplyvňuje cenu konečných výrobkov, do ktorých sa integrujú.

50 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. septembra 2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Rada (T-348/05, neuverejnený v Zbierke, bod 62), namieta proti akémukoľvek zlúčeniu predaja konečných výrobkov obsahujúcich komponenty s predajom samotných komponentov, je potrebné poukázať na skutočnosť, že kontext

a účel, v súvislosti s ktorými Komisia zohľadnila LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré boli integrované do konečných výrobkov, nemožno prirovnať ku kontextu a účelu vo veci, ktorá viedla k prijatiu uvedeného rozsudku.

51 Vo veci, ktorá viedla k prijatiu už citovaného rozsudku JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Rada (body 54, 55, 57 a 58), totiž Rada Európskej únie po tom, ako na základe antidumpingového prešetrenia týkajúceho sa niektorých výrobkov, medzi iným aj dusičnanu amónneho, prijala antidumpingové opatrenia, rozšírila rozsah pôsobnosti týchto opatrení aj na ďalšie výrobky bez toho, aby uskutočnila nové prešetrenie, z dôvodu, že tieto ďalšie výrobky boli najmä z hľadiska obsahu dusičnanu amónneho podobné tým, na ktoré sa vzťahovalo uvedené prešetrenie.

52 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa konštatoval nezákonnosť takéhoto rozšírenia, pričom uviedol:

„62. … Komponent konečného výrobku samozrejme môže byť predmetom antidumpingových opatrení, ale v tom prípade sa musí považovať za výrobok, ktorý je ako taký predmetom dumpingu. V prípade, ak nejde o samotný komponent, ale o časť iného výrobku, dotknutým výrobkom je tento iný výrobok so všetkými svojimi komponentmi, pričom antidumpingové prešetrenie sa musí týkať tohto výrobku bez ohľadu na jeho komponenty. Jedine výrobky, ktoré boli predmetom prešetrenia, môžu byť podriadené antidumpingovým opatreniam, keďže bolo konštatované, že predmetné výrobky boli vyvážané do Spoločenstva za nižšiu cenu ako ‚podobné výrobky' v zmysle článku 1 nariadenia [Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010. s. 45)]. Z toho vyplýva, že ak je zrejmé, že nový druh výrobkov upravený v napadnutom nariadení sa odlišuje od predmetného výrobku v zmysle pôvodného nariadenia, je nemožné ich bez vykonania predchádzajúceho prešetrenia, ktorým sa preskúma, či aj tieto výrobky sú predmetom dumpingu na trhu Spoločenstva, podriadiť antidumpingovým právnym predpisom."

53 K ničomu podobnému v prejednávanej veci nedošlo, keďže Komisia v tomto prípade pri konštatovaní porušenia týkajúceho sa konečných výrobkov s integrovanými LCD nepoužila prešetrenie, ktoré vykonala v prípade LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel. Bez toho, aby zlúčila LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, s konečnými výrobkami, v ktorých sú uvedené LCD integrované ako komponenty, Komisia sa na účel výpočtu pokuty obmedzila na tvrdenie, že pri vertikálne integrovaných podnikoch je miesto predaja konečných výrobkov tretím osobám, ktoré nemajú žiadny vzťah s podnikom, ktorý tieto komponenty vyrobil, totožné s miestom predaja komponentov, ktoré sú predmetom kartelu.

54 Na základe vyššie uvedených odôvodnení je potrebné prvú časť tohto žalobného dôvodu zamietnuť.

O druhej časti týkajúcej sa nezrovnalostí, ktoré údajne súvisia s pojmom „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov"

55 Druhá časť prvého žalobného dôvodu obsahuje dve výhrady voči pojmu „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov", ktorý mal za následok, že Komisia jednak prekročila obmedzenia svojej územnej pôsobnosti a jednak podriadila žalobkyňu nevýhodnému a diskriminačnému zaobchádzaniu v porovnaní s ostatnými účastníkmi kartelu.

O územnej pôsobnosti Komisie

56 Žalobkyňa uvádza, že započítaním „priamych predajov v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov" Komisia umelo premiestnila miesto skutočného predaja a porušila tak obmedzenia svojej územnej pôsobnosti.

57 Najprv je potrebné pripomenúť zásady stanovené judikatúrou, pokiaľ ide o územnú pôsobnosť Komisie pri konštatovaní porušenia práva hospodárskej súťaže.

58 V tejto súvislosti Súdny dvor potvrdil, že ak podniky so sídlom mimo EHP, ale vyrábajúce výrobky, ktoré sú predávané tretím osobám v EHP, navzájom konzultujú cenu, ktorú ponúknu svojim zákazníkov usadeným v EHP, a tieto konzultácie aplikujú, keď svoje výrobky skutočne predávajú za cenu, ktorá bola dohodnutá, zúčastňujú sa na dohodách, ktorých cieľom a následkom je obmedziť hospodársku súťaž na vnútornom trhu v zmysle článku 101 ZFEÚ, a že Komisia má územnú pôsobnosť v danej veci konať (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 27. septembra 1988, Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 a 125/85 až 129/85, Zb. s. 5193, ďalej len rozsudok „Celulóza I“, body 13 a 14).

59 Judikatúra tiež zdôraznila, že porušenie článku 101 ZFEÚ je spojené s dvoma druhmi správania, t. j. s vytvorením kartelu a jeho realizáciou. Určenie, že uplatniteľnosť zákazov stanovených v práve hospodárskej súťaže závisí od miesta vytvorenia kartelu, by evidentne ponúklo podnikom ľahký spôsob, ako sa uvedeným zákazom vyhnúť. Rozhodujúce je teda miesto realizácie kartelu. Navyše pri určení, či sa toto miesto nachádza v EHP, nie je pri preukázaní vzťahov medzi účastníkmi kartelu a ich kupujúcimi v EHP dôležité, či uvedení účastníci využili, alebo nevyužili svoje dcérske spoločnosti, sprostredkovateľov alebo pobočky usadené v EHP (pozri v tomto zmysle rozsudok Celulóza I, body 16 a 17).

60 Preto v prípade splnenia podmienky týkajúcej sa realizácie kartelu upravuje zásada teritoriality, ktorá je všeobecne uznaná medzinárodným právom verejným, právomoc Komisie uplatniť pravidlá Únie v oblasti hospodárskej súťaže voči takémuto správaniu (rozsudok Celulóza I, bod 18).

61 Judikatúru vyplývajúcu z rozsudku Celulóza I prevzal aj rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. marca 1999, Gencor/Komisia (T-102/96, Zb. s. II-753), v ktorom ide o rozhodnutie o koncentrácii v zmysle nariadenia Rady (ESH) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 257, 1990, s. 13; Mim. vyd. 08/001, s. 31), nahradeného nariadením Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40).

62 Je pravda, že pri tejto príležitosti Všeobecný súd uviedol, že ak možno očakávať okamžitý a výrazný dosah zamýšľanej koncentrácie v Únii, je s ohľadom na medzinárodné právo verejné odôvodnené uplatniť ustanovenia práva Únie v oblasti kontroly koncentrácie (rozsudok Gencor/Komisia, už citovaný, bod 90).

63 V bode 87 už citovaného rozsudku Gencor/Komisia Všeobecný súd totiž v podstate zdôraznil, že podmienka realizácie kartelu spájajúca daný kartel s územím Únie je splnená samotným predajom výrobkov, na ktoré sa vzťahuje kartel, v rámci Únie, a to bez ohľadu na umiestnenie zdrojov zásobovania a zriadenie výroby. Všeobecný súd tak vo veci, ktorá viedla k prijatiu uvedeného rozsudku, zamietol tvrdenie žalobkyne, ktorá sa snažila ťažiť zo skutočnosti, že koncentrácia, o ktorú išlo v prejednávanom prípade, nevznikla a ani sa nerealizovala na území Únie, ale v Južnej Afrike, a preto nespĺňala podmienky územnej pôsobnosti definované v rozsudku Celulóza I (rozsudok Gencor/Komisia, už citovaný, body 56, 61 a 87).

64 Z toho vyplýva, že úvahy Všeobecného súdu nachádzajúce sa v už citovanom rozsudku Gencor/Komisia nespochybňujú judikatúru vyplývajúcu z rozsudku Celulóza I.

65 Preto v prejednávanom prípade sa stačí sústrediť na otázku, či Komisia mohla použiť kategóriu „priamych predajov v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ bez toho, aby porušila zásady uvedené v rozsudku Celulóza I.

66 V tejto súvislosti je potrebné poukázať po prvé na skutočnosť, že ak je cieľom medzinárodného kartelu porušenie hospodárskej súťaže, toto porušenie sa v zmysle rozsudku Celulóza I uskutoční na vnútornom trhu už len na základe samotnej skutočnosti, že výrobky, na ktoré sa vzťahuje kartel, sú predávané na tomto trhu.

67 Treba totiž uviesť, že realizácia kartelu nevyhnutne neznamená, že vyvoláva skutočné účinky (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, Prym a Prym Consumer/Komisia, T-30/05, neuverejnený v Zbierke, bod 110; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 24. septembra 2009, Erste Group Bank a i./Komisia, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P a C-137/07 P, Zb. s. I-8681, body 116 a 117). V skutočnosti je otázka, či mal kartel konkrétny účinok na ceny uplatňované účastníkmi, relevantná len v rámci určenia závažnosti kartelu na účely výpočtu pokuty za predpokladu, že sa Komisia rozhodne použiť toto kritérium (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 4. júna 2009, T-Mobile Netherlands a i., C-8/08, Zb. s. I-4529, bod 31) spomedzi tých, ktoré môže v tomto kontexte zohľadniť. V prejednávanom prípade tomu tak však nebolo (pozri odôvodnenie 416 napadnutého rozhodnutia).

68 Rovnako nie je dôležité, že účastníci kartelu sa vždy neriadili rozhodnutiami prijatými v oblasti ceny. Určenie ceny, aj keď len orientačné, totiž ovplyvňuje hospodársku súťaž tým, že umožňuje všetkým účastníkom kartelu s primeranou mierou istoty predvídať, akú cenovú politiku budú uskutočňovať ich konkurenti. Všeobecnejšie, také kartely so sebou prinášajú priamy zásah do základných parametrov hospodárskej súťaže na relevantnom trhu. Dotknutí výrobcovia totiž tým, že vyjadrili spoločnú vôľu uplatňovať určitú cenovú úroveň na svoje výrobky, už neurčujú autonómnym spôsobom svoju politiku na trhu, čím ohrozujú vnútornú koncepciu ustanovení Zmluvy, ktoré sa týkajú hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2003, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, T-224/00, Zb. s. II-2597, bod 120 a citovanú judikatúru).

69 Po druhé je potrebné poukázať na skutočnosť, že koncept realizácie v zmysle rozsudku Celulóza I sa v podstate zakladá na pojme podnik v práve hospodárskej súťaže, ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 6 vyššie (pozri tiež v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 12. júla 1984, Hydrotherm Gerätebau, 170/83, Zb. s. 2999, bod 11, a z 29. marca 2011, ArcelorMittal Luxembourg/Komisia a Komisia/ArcelorMittal Luxembourg a i., C-201/09 P a C-216/09 P, Zb. s. I-2239, bod 95), ktorej treba priznať pri uplatnení uvedeného práva určujúcu úlohu pri stanovení obmedzení územnej pôsobnosti Komisie.

70 Predovšetkým, ak sa podnik, do ktorého patrí aj žalobkyňa, zúčastnil kartelu vytvoreného mimo EHP, Komisia musí mať možnosť stíhať následky, ktoré má správanie tohto podniku na hospodársku súťaž vnútorného trhu, a uložiť mu pokutu proporcionálne v súlade so škodlivosťou tohto kartelu na hospodársku súťaž uvedeného trhu. Na tento účel, ak sú LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré sú vyrobené žalobkyňou, integrované do konečných výrobkov spoločnosťami patriacimi do rovnakého podniku ako žalobkyňa a ak sú tieto konečné výrobky predané daným podnikom v EHP, je potrebné sa domnievať, že kartel mal vplyv na operácie, ktoré sa uskutočnili do okamihu tohto predaja vrátane samotného predaja.

71 V tomto kontexte nie je rozhodujúce, či sa vnútorné predaje uvedeného podniku uskutočnili, alebo neuskutočnili za vyššiu cenu z dôvodu kartelu. V prípade kladnej odpovede sa totiž škodlivosť kartelu prejavila v tomto zvýšení. V prípade zápornej odpovede spočíva škodlivosť v konkurenčnej výhode, ktorú mal podnik zúčastňujúci sa kartelu v porovnaní s ostatnými podnikmi, ktoré vyrábali konečné výrobky obsahujúce LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, ale ktoré kupovali uvedené LCD za cenu, ktorá nebola výsledkom bežných podmienok na trhu. V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že nezohľadnenie hodnoty vnútorných dodávok podniku predstavuje nevyhnutne pre vertikálne integrované podniky neodôvodnenú výhodu, keďže zisk vyplývajúci z takéhoto kartelu nemusí byť v takej situácii zohľadnený, takže predmetný podnik sa vyhne sankcii vypočítanej podľa jej dôležitosti na trhu s výrobkami, ktoré sú predmetom porušenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu zo 14. mája 1998, Europa Carton/Komisia, T-304/94, Zb. s. II-869, body 127 a 128).

72 Žalobkyňa danú judikatúru nespochybňuje, ale uvádza, že jej jednoduché prenesenie na daný prípad by Komisii umožnilo dosiahnuť cieľ, ktorým je neuprednostňovať vertikálne integrované spoločnosti. Na rozdiel od toho, čo v napadnutom rozhodnutí tvrdila Komisia, tak nebolo na tento účel nevyhnutné použiť pojem „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“. Podľa žalobkyne sa Komisia nemusela odvolávať na už citovaný rozsudok Europa Carton/Komisia, aby zohľadnila hodnotu LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré sú integrované mimo EHP do konečných výrobkov predávaných v EHP. Je potrebné vylúčiť každé zlúčenie predaja konečných výrobkov s predajom LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel. Naopak, vnútorné predaje vertikálne integrovaného podniku je nutné zlúčiť s predajom tretím osobám a musia byť započítané v prípade, ak sa uskutočnili v rámci EHP.

73 Je potrebné konštatovať, že ako uvádza Komisia, nič z judikatúry uvedenej v už citovanom rozsudku Europa Carton/Komisia nemožno vykladať v tom zmysle, že územná pôsobnosť Komisie je vylúčená, ak výrobky, ktoré sú predmetom kartelu, sú pred vstupom na vnútorný trh najprv podriadené transakcii medzi dvoma spoločnosťami usadenými mimo EHP a tvoriacimi podnik, ktorý sa zúčastnil na karteli.

74 V prejednávanom prípade účastníci kartelu, ktorí rovnako ako žalobkyňa predstavovali vertikálne integrované podniky, zabudovávali mimo EHP LDC, na ktoré sa vzťahuje kartel, do konečných výrobkov predávaných v EHP. Na prípad, ktorým sa zaoberala Komisia, tak nemožno uplatniť jednoduché prenesenie judikatúry uvedenej v už citovanom rozsudku Europa Carton/Komisia. Z toho vyplýva, že Komisia mala právo prispôsobiť svoje tvrdenia okolnostiam daného prípadu na účel dosiahnutia cieľa sledovaného uvedenou judikatúrou neuprednostniť vertikálne integrované podniky, ktoré sa zúčastnili kartelu.

75 Na základe vyššie uvedeného je potrebné prísť k záveru, že Komisia započítaním „priamych predajov v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ nerozšírila nezákonne spoju teritoriálnu pôsobnosť s cieľom potrestať porušenie pravidiel hospodárskej súťaže upravených v zmluvách.

O údajnej diskriminácii vyplývajúcej z pojmu „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“

76 Žalobkyňa uvádza, že nezákonný charakter pojmu „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ preukazuje skutočnosť, že jeho použitie viedlo k nevýhodnému a diskriminačnému zaobchádzaniu v porovnaní so zaobchádzaním s ostatnými účastníkmi rovnakého kartelu.

– Úvodné pripomienky

77 Je potrebné pripomenúť, že zásada rovnosti zaobchádzania predstavuje základnú zásadu práva Únie zakotvenú v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie.

78 Podľa ustálenej judikatúry uvedená zásada vyžaduje, aby sa porovnateľné situácie neposudzovali rozdielne a rozdielne situácie neposudzovali rovnako, pokiaľ takéto posudzovanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 2010, Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals/Komisia a i., C-550/07 P, Zb. s. I-8301, bod 55 a tam citovanú judikatúru).

79 Pokiaľ ide o určenie výšky pokuty, predmetná zásada bráni Komisii pristúpiť k diskriminácii prostredníctvom uplatnenia rôznych metód výpočtu medzi podnikmi, ktoré sa zúčastnili kartelu alebo zosúladeného postupu v rozpore s článkom 101 ods. 1 ES (pozri rozsudok Súdneho dvora z 19. júla 2012, Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i., C-628/10 P a C-14/11 P, bod 58 a tam citovanú judikatúru).

80 V prejednávanom prípade je potrebné poukázať na skutočnosť, že Komisia vypočítala pokutu uloženú každému účastníkovi kartelu na základe troch rovnakých kategórií predajov uvedených v bode 18 vyššie. Skutočnosť, že kategória „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ sa uplatnila len na niektorých účastníkov, nepredstavuje diskrimináciu, keďže Komisia posúdila uplatniteľnosť tejto kategórie na každého účastníka na základe rovnakých objektívnych kritérií. Analogicky diskrimináciu nepredstavuje tiež skutočnosť, že z nezohľadnenia „nepriamych predajov“ profitujú niektorí účastníci viac ako žalobkyňa (pozri v tomto zmysle rozsudok Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i., už citovaný, body 135 a 138, a návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott k uvedenému rozsudku, bod 87).

– O údajnej diskriminácii v porovnaní so spoločnosťou Samsung

81 Žalobkyňa uvádza, že Komisia s ňou zaobchádzala menej výhodne ako so spoločnosťou Samsung napriek tomu, že obe spoločnosti sa nachádzali v údajne porovnateľnej situácii. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že dodávky LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, uskutočnené spoločnosťou Samsung pre jej dcérske spoločnosti v EHP, ktoré ich ďalej integrovali do konečných výrobkov, boli ako „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ započítané iba v prípade, ak boli konečné výrobky predané v EHP. Naopak, LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, predané žalobkyňou tým istým európskym dcérskym spoločnostiam spoločnosti Samsung boli všetky vrátane konečných výrobkov predaných týmito dcérskymi spoločnosťami mimo EHP zohľadnené ako „priame predaje v rámci EHP“. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobkyňa zdôrazňuje, že keď predala LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, spoločnosti Samsung, tie neopustili kruh členov kartelu, a preto nepredstavovali uvedenie na trh.

82 Je potrebné najprv uviesť, že Komisia uplatnila voči spoločnosti Samsung rovnaké kritériá ako voči žalobkyni. Jednak bol totiž do „priamych predajov v rámci EHP“ zahrnutý predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, uskutočnený žalobkyňou alebo spoločnosťou Samsung tretím nezávislým osobám usadeným v EHP. Jednak situácie, keď žalobkyňa alebo Samsung najprv prevádzala LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, na iné spoločnosti, ktoré patrili do toho istého podniku a ktoré ich následne integrovali do konečných výrobkov predávaných nezávislým tretím osobám, boli zohľadnené ako „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, ak sa tieto predaje tretím osobám uskutočnili v EPH.

83 Ďalej je potrebné poukázať na skutočnosť, že Komisia mala plné právo zahrnúť predaj žalobkyne európskym dcérskym spoločnostiam spoločnosti Samsung medzi „priame predaje v rámci EHP“, keďže predmetné LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, boli predané zákazníkom usadeným v EHP, čo nevyhnutne narušilo hospodársku súťaž na vnútornom trhu. Rozsah škodlivosti sa musí posudzovať na základe obratu, ktorý žalobkyňa uskutočnila najmä prostredníctvom takýchto predajov v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 37 vyššie.

84 Tvrdeniu žalobkyne, podľa ktorého nemala Komisia zohľadniť predaj, ktorý neopustil okruh účastníkov kartelu, nemožno vyhovieť. Len čo je výrobok, ktorý je predmetom kartelu, predaný v rámci vnútorného trhu, hospodárska súťaž je v rámci tohto trhu narušená a Komisia to musela pri výpočte pokuty uloženej podniku, ktorému z tohto predaja plynul prospech, zohľadniť. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že článok 101 ZFEÚ smeruje, podobne ako iné pravidlá hospodárskej súťaže uvedené v Zmluve, nielen k ochrane priamych záujmov účastníkov hospodárskej súťaže alebo spotrebiteľov, ale aj k ochrane štruktúry trhu a tým hospodárskej súťaže ako takej (rozsudky Súdneho dvora T-Mobile Netherlands a i., už citovaný, bod 38, a zo 6. októbra 2009, GlaxoSmithKline Services a i./Komisia a i., C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P a C-519/06 P, Zb. s. I-9291, bod 63). V prejednávanom prípade je pôvodom narušenia hospodárskej súťaže na vnútornom trhu predaj medzi žalobkyňou a spoločnosťou Samsung.

85 Navyše, hoci je pravda, že niektoré LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré európske dcérske spoločnosti spoločnosti Samsung kúpili od žalobkyne, môžu byť integrované do konečných výrobkov predávaných mimo EHP, táto okolnosť nespochybňuje skutočnosť, že predaj medzi dvoma samostatnými podnikmi sa uskutočnil v EHP, keď dcérske spoločnosti spoločnosti Samsung kúpili LCD žalobkyne. Komisia sa tak mohla domnievať, že išlo o predaj ovplyvňujúci hospodársku súťaž na vnútornom trhu.

86 Pokiaľ ide o skutočnosť, že Komisia v prípade spoločnosti Samsung zohľadnila len predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré boli jej európskymi dcérskymi spoločnosťami integrované do konečných výrobkov predaných v EHP, je potrené uviesť, že v porovnaní s týmito LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, sa ich prvý predaj tretím podnikom uskutočnil zároveň s predajom konečného výrobku. Preto Komisia, aby zohľadnila len predaje so vzťahom k EHP, mala právo, ba dokonca povinnosť obmedziť zohľadnenie predajov LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré boli integrované do konečných výrobkov predaných v EHP.

87 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého je rozlišovanie založené na určení konečného výrobku v rozpore s judikatúrou uvedenou v rozsudku Súdneho dvora zo 6. marca 1974, Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents/Komisia (6/73 a 7/73, Zb. s. 223, bod 33), je potrebné poukázať na skutočnosť, že otázka položená vo veci, ktorá viedla k prijatiu tohto rozsudku, sa odlišuje od otázky v prejednávanom prípade. Išlo totiž o otázku, či je zákaz zneužitia dominantného postavenia na trhu podľa článku 102 ZFEÚ uplatniteľný na situáciu, ak sa držiteľ takéhoto postavenia, ktorý je usadený na vnútornom trhu, snaží prostredníctvom zneužitia tohto postavenia odstrániť konkurenta tiež usadeného na danom trhu. Iba z tohto dôvodu sa Komisia domnievala, že nie je relevantné, či sa predmetné správanie týka vývozu konkurenta, alebo jeho činností na vnútornom trhu. Súdny dvor nezabudol zdôrazniť, že odstránenie uvedeného konkurenta by malo negatívny vplyv na štruktúru hospodárskej súťaže (rozsudok Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents/Komisia, už citovaný, bod 33). V tomto prípade mala Komisia naopak právo definovať kategóriu „priamych predajov v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ s obmedzením jedine na predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré sa nachádzajú v konečných výrobkoch predávaných v EHP. Ak by sa totiž tento prvý predaj výrobkov, na ktoré sa vzťahuje kartel, tretím osobám neuskutočnil v EHP, vzťah medzi vnútorným trhom a porušením by bol príliš slabý.

88 Nakoniec nemožno vylúčiť, že hoci by sa LCD integrované do konečných výrobkov predaných spoločnosťou Samsung tretím osobám so sídlom mimo EHP mohli následne vrátiť na tento trh a narušiť hospodársku súťaž, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry disponuje Komisia širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o metódu stanovovania pokút. Táto metóda, ktorá je opísaná v usmerneniach z roku 2006, obsahuje rôzne flexibilné prvky umožňujúce Komisii vykonávať svoju voľnú úvahu v súlade s ustanoveniami nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81[ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 3. septembra 2009, Papierfabrik August Koehler a i./Komisia, C-322/07 P, C-327/07 P a C-338/07 P, Zb. s. I-7191, bod 112, a zo 14. októbra 2010, Deutsche Telekom/Komisia, C-280/08 P, Zb. s. I-9555, bod 271). Okrem toho Komisia nie je povinná zisťovať a sankcionovať každé protisúťažné správanie (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, Tokai Carbon a i./Komisia, T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03, neuverejnený v Zbierke, bod 369). Navyše, keďže v súvislosti so všetkými vertikálne integrovanými podnikmi Komisia uplatnila pojem „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, ktorý vylučuje predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré boli integrované do konečných výrobkov predaných mimo EHP, bez ohľadu na miesto, kde boli konečné výrobky vyrobené, nedopustila sa neodôvodneného rozdielneho zaobchádzania.

– O údajnej diskriminácii v porovnaní s dvoma ďalšími adresátmi napadnutého rozhodnutia

89 Žalobkyňa uvádza, že bola diskriminovaná v porovnaní s dvoma ďalšími účastníkmi kartelu, konkrétne spoločnosťou LGD a spoločnosťou AU Optronics Corp. (ďalej len „AUO“) založenou podľa taiwanského práva, ktoré patrili do skupín s porovnateľnou mierou vertikálnej integrácie ako žalobkyňa. Podľa žalobkyne, keďže Komisia uplatnila voči týmto účastníkov len pojem „priame predaje v rámci EHP“, ich predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, prepojeným spoločnostiam sa zohľadnil jedine v prípade, ak sa kupujúci nachádzal v EHP. Naopak, uplatnením pojmu „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ boli vnútorné predaje žalobkyne započítané aj v prípade, ak boli adresované dcérskym spoločnostiam so sídlom mimo EHP, za predpokladu, že konečné výrobky vyrobené týmito dcérskymi spoločnosťami s použitím LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, boli predané v rámci EHP. Diskriminačný charakter rozdielu uplatňovaného Komisiou je o to evidentnejší, že ako vyplýva z odôvodnení 394 a 396 napadnutého rozhodnutia, používa v podstate rovnaké dôkazy na preukázanie vplyvu kartelu jednak na predaj žalobkyne jej dcérskym spoločnostiam a jednak na predaj spoločností LGD a AUO spoločnostiam, s ktorými sú tieto spoločnosti spojené.

90 Po prvé je potrebné poukázať na skutočnosť, že Komisia neprišla v napadnutom rozhodnutí k záveru, že LGD tvorí v zmysle judikatúry pripomenutej v bodoch 6 a 69 vyššie jednotný podnik so spoločnosťou LG Electronics, Inc. (ďalej len „LGE“), založenou podľa kórejského práva a spoločnosťou Koninklijke Philips Electronics NV (ďalej len „Philips“) založenou podľa holandského práva. Rovnako Komisia neuplatnila tento pojem na spoločnosť AUO a spoločnosť BenQ Corp. (ďalej len „BenQ“) založenú podľa taiwanského práva. Preto boli predaje spoločnosti LGD spoločnostiam LGE a Philips a predaje spoločnosti AUO spoločnosti BenQ považované za „priame predaje v rámci EHP“ a nie za „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“. Rozdielne zaobchádzanie s predajmi žalobkyne bolo odôvodnené skutočnosťou, že previedla LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, najprv v rámci toho istého podniku so sídlom mimo EHP, ktoré následne integrovali tieto LCD do konečných výrobkov predaných tým istým podnikom tretím osobám so sídlom v EHP. Tento objektívny rozdiel odôvodňuje zaradenie predajov žalobkyne do inej kategórie ako tej, ktorá bola uplatnená na predaj spoločnosti LGD spoločnostiam LGE a Philips.

91 Po druhé v rozsahu, v akom možno výhradu žalobkyne uvedenú v bode 89 vyššie vykladať v tom zmysle, že vytýka Komisii, že vylúčila existenciu jednotného podniku medzi spoločnosťami LGD, LGE a Philips a spoločnosťami AUO a BenQ, je potrebné najprv pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je výhrada týkajúca sa žalobného dôvodu smerujúceho k zrušeniu neprípustná pre chýbajúci záujem na konaní, pokiaľ by aj za predpokladu, že tomuto dôvodu treba vyhovieť, nemohlo zrušenie napadnutého aktu na základe tohto dôvodu poskytnúť žalobcovi zadosťučinenie (rozsudok Súdneho dvora z 9. júna 2011, Evropaïki Dynamiki/ECB, C-401/09 P, Zb. s. I-4911, bod 49; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 15. marca 1973, Marcato/Komisia, 37/72, Zb. s. 361, body 2 až 8, a z 21. septembra 2000, EFMA/Rada, C-46/98 P, Zb. s. I-7079, bod 38).

92 V prejednávanom prípade je výhrada žalobkyne neprípustná z dôvodu, že aj za predpokladu, že Komisia nesprávne nepovažovala spoločnosti LGD, LGE a Philips za jednotný podnik, rovnako ako aj spoločnosti AUO a BenQ, žalobkyňa by z tejto skutočnosti nemala žiadny prospech. V rozpore s tým, čo tvrdí, totiž tieto údajné pochybenia Komisie, ak by aj boli pravdivé, nepreukazujú, že pojem „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ je tiež chybný, keďže definícia tohto pojmu nezávisí od prípadov, keď je, alebo nie je uplatnený. Ak by aj Komisia konštatovala, že skupina vyššie uvedených spoločností tvorí jednotný podnik, musela by len vylúčiť započítanie prevodu LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, v rámci toho istého podniku medzi „priamy predaj v rámci EHP“. Naopak, Komisia by tiež skúmala, ktorý z uvedených predajov spĺňa podmienky „priameho predaja v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, pričom tieto podmienky by boli rovnaké ako podmienky uplatnené na predaj žalobkyne zaradený do tejto kategórie.

93 V každom prípade aj za predpokladu, že žalobkyňa sa môže odvolať na výhradu uvedenú v bode 89 vyššie, je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry na jednej strane musí byť dodržiavanie zásady rovnosti zaobchádzania v súlade so zásadou zákonnosti, z čoho vyplýva, že nikto sa nemôže vo svoj prospech dovolať protiprávnosti, z ktorej má prospech iná osoba, a na druhej strane, ak podnik porušil svojím vlastním správaním článok 101 ods. 1 ZFEÚ, nemôže sa úplne vyhnúť sankcii z dôvodu, že iným hospodárskym subjektom nebola pokuta uložená, ak ako v prejednávanej veci nie je situácia týchto podnikov predmetom konania na súde Únie (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. novembra 2006, Peróxidos Orgánicos/Komisia, T-120/04, Zb. s. II-4441, bod 77 a tam citovanú judikatúru).

94 Z týchto dôvodov nemôže mať tiež žalobkyňa prospech z prípadných chýb, ktorých sa dopustila Komisia, pokiaľ ide o existenciu jednotného podniku spoločností LGD, LGE a Philips a spoločností AUO a BenQ.

95 Pokiaľ ide o skutočnosť uvedenú žalobkyňou, že Komisia v oznámení o výhradách považovala spoločnosti LGD, LGE a Philips za jednotný podnik, je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry je pre oznámenie o výhradách charakteristické, že je predbežné a môže podliehať zmenám, ktoré Komisia uskutoční vo svojom neskoršom posúdení na základe pripomienok, ktoré jej v odpovedi predložili zúčastnené osoby, ako aj na základe ostatných skutkových zistení. Komisia totiž musí zohľadniť skutočnosti vyplývajúce z celého správneho konania, a to buď aby upustila od výhrad, ktoré sú neopodstatnené, alebo aby upravila či doplnila po skutkovej a právnej stránke svoju argumentáciu na podporu výhrad, ktoré uviedla. Oznámenie o výhradách teda Komisii nijako nebráni v tom, aby zmenila svoje stanovisko v prospech dotknutých podnikov (pozri rozsudok Súdneho dvora z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, Zb. s. I-4951, bod 63 a tam citovanú judikatúru).

96 Z toho vyplýva, že Komisia nie je viazaná skutkovými ani právnymi posúdeniami obsiahnutými v tomto dokumente. Naopak, svoje výsledné rozhodnutie musí odôvodniť konečným posúdením založeným na výsledkoch celého prešetrenia, ako sú predložené v okamihu ukončenia správneho konania. Komisia navyše nie je povinná vysvetľovať prípadný rozdiel existujúci medzi jej konečným posúdením a predbežným posúdením nachádzajúcim sa v oznámení o výhradách (pozri rozsudok Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, už citovaný, body 64 a 65 a tam citovaná judikatúra).

97 Komisia tak nebola povinná v napadnutom rozhodnutí vysvetliť dôvody, na základe ktorých sa nakoniec domnievala, že LGD netvorí jednotný podnik so spoločnosťami LGE a Philips.

98 Nakoniec tvrdenie žalobkyne týkajúce sa skutočnosti, že odôvodnenie a dôkazy uvedené Komisiou vo vzťahu tak k vnútornému predaju LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, podnikom ako aj k predaju LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, podnikom prepojeným na účastníkov osobitným vzťahom, sú v podstate rovnaké, treba zamietnuť ako neúčinné. Táto okolnosť totiž nemá vplyv na skutočnosť, či existencia, alebo neexistencia jednotného podniku v zmysle judikatúry pripomenutej v bodoch 6 a 69 vyššie postačuje na odôvodnenie odlišného zaradenia predaja uskutočneného v jednom alebo druhom prípade Komisiou na účely pokuty.

99 Na základe týchto odôvodnení je potrebné zamietnuť aj druhú časť prvého žalobného dôvodu a následne celý prvý žalobný dôvod.

2. *O druhom žalobnom dôvode založenom na skutočnosti, že Komisia poručila článok 101 ZFEÚ a článok 53 Dohody o EHP, keď prišla k záveru, že porušenie sa týkalo LCD-TV*

100 Týmto žalobným dôvodom jednak žalobkyňa v podstate namieta, že jej protisúťažné správanie týkajúce sa tak LCD-TV, ako aj LCD-IT možno považovať za rovnaké, jediné a nepretržité porušenie. Žalobkyňa takisto vyčíta Komisii nezohľadnenie skutočnosti, že kórejskí účastníci kartelu uvedeného v napadnutom rozhodnutí vytvárali s japonskými dodávateľmi LCD-TV dohody, ktorých predmetom boli ich výrobky.

Úvodné pripomienky

101 Najskôr je potrebné pripomenúť, že pojem jediné porušenie sa týka takej situácie, keď sa viaceré podniky zúčastnili na porušení pozostávajúcom z nepretržitého správania sledujúceho jediný ekonomický cieľ, ktorým je skresliť hospodársku súťaž, alebo tiež z individuálnych porušení vzájomne spojených rovnakým cieľom (rovnaký účel všetkých súčastí) a rovnakými subjektmi (tie isté dotknuté podniky, ktoré sú si vedomé, že sa podieľajú na spoločnom cieli) (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 28. apríla 2010, Amann & Söhne a Cousin Filterie/Komisia, T-446/05, Zb. s. II-1255, bod 89 a tam citovanú judikatúru).

102 Ďalej treba uviesť, že porušenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ môže vyplývať nielen z jednotlivého aktu, ale aj zo skupiny aktov alebo z nepretržitého správania. Proti tomuto výkladu nemožno namietať, že jeden alebo viaceré z tejto skupiny aktov, resp. jedna alebo viaceré súčasti tohto nepretržitého správania, by samy osebe, brané jednotlivo, mohli tiež predstavovať porušenie tohto ustanovenia. Pokiaľ rôzne činnosti spadajú do celkového plánu vzhľadom na ich rovnaký cieľ skresľujúci hospodársku súťaž vnútri jednotného trhu, Komisia je oprávnená vyvodzovať zodpovednosť za tieto činnosti v závislosti od účasti na porušení ako celku (pozri rozsudok Amann & Söhne a Cousin Filterie/Komisia, už citovaný, bod 90 a tam citovanú judikatúru).

103 Treba tiež spresniť, že jediný cieľ celkového plánu, ktorý charakterizuje jediné a nepretržité porušenie, nemožno vymedziť všeobecným odkazom na narušenie hospodárskej súťaže na trhu dotknutom porušením, pretože zásah do hospodárskej súťaže, či už ako predmet, alebo účinok, je spoločnou základnou zložkou každého správania spadajúceho do pôsobnosti článku 101 ods. 1 ZFEÚ. Takáto definícia pojmu jediný cieľ môže pojem jediné a nepretržité porušenie pripraviť o časť jeho zmyslu, keďže by mala za následok, že viaceré správania týkajúce sa určitého hospodárskeho odvetvia, ktoré článok 101 ods. 1 ZFEÚ zakazuje, by sa mali systematicky kvalifikovať ako súčasti jediného porušenia. Preto je na účely kvalifikácie rôznych porušení ako jediného a nepretržitého porušenia potrebné overiť, či sa navzájom doplňujú v tom zmysle, že účelom každého z nich bolo čeliť dôsledkom riadnej hospodárskej súťaže, pričom všetky na základe vzájomného pôsobenia prispievali k uskutočneniu súhrnu protisúťažných účinkov plánovaných zúčastnenými subjektmi v rámci spoločného plánu sledujúceho jediný cieľ. V tomto ohľade je namieste zohľadniť všetky okolnosti, ktoré by mohli preukázať alebo spochybniť takúto väzbu, ako napríklad obdbie uplatnenia, obsah (vrátane použitých metód) a zároveň cieľ rôznych dotknutých konaní (pozri rozsudok Amann & Söhne a Cousin Filterie/Komisia, už citovaný, bod 92 a tam citovanú judikatúru).

104 Tvrdenia žalobkyne je preto potrebné skúmať vo svetle uvedených zásad a po pripomenutí si relevantných tvrdení uvedených Komisiou v napadnutom rozhodnutí.

Tvrdenia uvedené v napadnutom rozhodnutí

105 Najprv je potrebné poukázať na skutočnosť, že porušenie, ktoré Komisia vytýka adresátom napadnutého rozhodnutia, pozostáva zo skutočnosti, že sa zúčastnili jednak „stretnutí Kryštál“, v priebehu ktorých stanovovali minimálne ceny pre LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, rozoberali

prognózy v snahe zabrániť znižovaniu cien a koordinovali rast cien, ako aj úroveň ich výroby, a jednak na bilaterálnych stretnutiach, na ktorých sa diskutovalo o rovnakých témach ako počas „stretnutí Kryštál“ (pozri bod 15 vyššie).

106 Podrobnejšie sa Komisia v napadnutom rozhodnutí domnievala po prvé, že účastníci kartelu sa zúčastnili jediného, komplexného a nepretržitého kartelu pre LCD-IT a LCD-TV, ktorý pozostával zo série prepojených a navzájom závislých činností trvajúcich počas celého obdobia porušenia a ktorého cieľom bolo zvýšiť a udržať cenu uvedených LCD na svetovom trhu a trhu EHP (odôvodnenie 283).

107 Po druhé podľa napadnutého rozhodnutia stanovenie cien, porušenie prostredníctvom zvýšenia cien, stanovenie cenového rozpätia a stanovenie minimálnych cien alebo cieľov a prijatie spoločného stanoviska a budúcej stratégie na základe ukazovateľov, ktoré stanovujú cenu, akými sú výroba, kapacita, preprava, ako aj dopyt, a ktoré sú prepojené so systémom dohľadu na zabezpečenie dodržiavania prijatých dojednaní, sú súčasťou celkového plánu, ktorého spoločným cieľom bola kontrola ceny pri svetovom predaji vrátane predajov uskutočnených v EHP tak pri LCD-IT, ako aj LCD-TV (odôvodnenie 284).

108 Komisia po tretie poukázala na skutočnosť, že charakteristika porušenia, jeho opatrenia a organizácia sledovali počas celého obdobia porušenia rovnaký model. Hoci sa podľa napadnutého rozhodnutia mechanizmus nekalého konania v priebehu menil, túto skutočnosť je v súvislosti s dlhotrvajúcim kartelom, ktorého účastníci sa prispôsobili zmeneným okolnostiam, najmä na účel utajenia ich aktivít, nutné považovať za obvyklú. V napadnutom rozhodnutí tak bolo uvedené, že účasť zamestnancov sekretariátu a nie vedenia, ako tomu bolo predtým, na kartelových stretnutiach, ktoré sa uskutočňovali od mája 2005, nemala vplyv na povahu stretnutí, ktoré sa naďalej zameriavali na stanovenie cien a kontrolu ukazovateľov, akými je výroba LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel (pozri odôvodnenie 287).

109 Po štvrté Komisia uznala, že počas prvého roka trvania kartelu sa diskusie sústreďovali na LCD-IT, a uviedla, že LCD-TV boli do rozhovorov zahrnuté od septembra 2002. Poukázala však na skutočnosť, že ako sa jednotliví účastníci kartelu zapojili do výroby LCD-TV, začali sa s ostatnými podieľať aj na týchto údajoch. V tejto súvislosti Komisia zdôraznila jednak, že od tohto okamihu boli LCD-TV systematicky predmetom diskusií počas rovnakých stretnutí ako LCD-IT, a jednak, že účastníci mohli presunúť výrobné kapacity medzi jednotlivými rozdielnymi použitiami LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, s cieľom ovplyvniť dopyt a tým aj cenu týchto výrobkov. Na základe toho prišla Komisia k záveru, že tie isté spoločnosti sledovali pri LCD-TV ten istý cieľ a dodržiavali ten istý mechanizmus v rámci rovnakého celkového plánu ako v prípade diskusií týkajúcich sa LCD-IT, ktoré prebiehali od roku 2001 (odôvodnenia 288 a 289).

Posúdenie tvrdení, ktoré namietajú voči konštatovaniam v napadnutom rozhodnutí

110 Z mnohých dokumentov zozbieraných Komisiou vyplýva, že účastníci kartelu mohli presunúť výrobné kapacity medzi LCD-IT a LCD-TV s cieľom ovplyvniť dopyt a tým aj cenu týchto výrobkov.

111 V tejto súvislosti po prvé odôvodnenie 154 napadnutého rozhodnutia cituje poznámky jedného účastníka „stretnutia Kryštál“ z 11. júna 2003, ktorého sa zúčastnila aj žalobkyňa a počas ktorého bolo prijaté nasledujúce vyhlásenie o [*dôverné*]:

„… Ak súčasní zákazníci v oblasti monitorov a notebookov znížia dopyt, výrobná kapacita sa v reakcii presunie na výrobu televízorov…“

112 Po druhé z listu týkajúceho sa stretnutia Kryštál z 9. júla 2003 uvedeného v odôvodnení 155 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa pri rozdelení výrobnej kapacity LCD medzi LCD-TV a LCD-IT rozhodovala o svojich prioritách podľa dosiahnutej marže ziskovosti. Ten istý list sa zmieňuje aj o prerozdelení výrobnej kapacity z LCD-IT na LCD-TV prostredníctvom [*dôverné*].

Navyše zápis vypracovaný jedným z účastníkov tohto stretnutia sa odvoláva na skutočnosť uvedenú v odôvodnení 156 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorej bola výroba monitorov pre žalobkyňu príležitosťou pohltiť zvyšnú disponibilnú výrobnú kapacitu.

113 Po tretie je vo vnútornej korešpondencii [*dôverné*] týkajúcej sa zápisu zo „stretnutia Kryštál“ z 5. februára 2004, ktoré sa uskutočnilo u žalobkyne, uvedené, že [*dôverné*] presunie svoje výrobné kapacity najmä do LCD-TV.

114 Po štvrté sa Komisia v odôvodnení 187 napadnutého rozhodnutia odvoláva na poznámky účastníka „stretnutia Kryštál“ zo 4. novembra 2004, ktoré sa zmieňujú o diskusii týkajúcej sa pridelenia výrobných kapacít medzi jednotlivé rozdielne použitia LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, s cieľom ovplyvniť dopyt. Najmä [*dôverné*] potvrdila „svoj zámer začať výrobu ‚MEP 17‘, len ak dopyt na trhu s televízormi [bude] obmedzený a ona [nebude] mať inú možnosť“. Podľa tých istých poznámok bola ponuka žalobkyne v oblasti niektorých LCD-TV nedostatočná, keďže tá presunula svoju výrobnú kapacitu na ostané LCD [*dôverné*], ktoré patrili medzi LCD-IT, ako to potvrdila aj žalobkyňa v odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu.

115 Po piate Komisia v odôvodnení 192 napadnutého rozhodnutia cituje poznámky týkajúce sa „stretnutia Kryštál“ zo 7. januára 2005, ktorého sa zúčastnila aj žalobkyňa, z ktorých vyplýva, že iný účastník kartelu presunul svoje výrobné kapacity z monitorov na notebooky a televízory.

116 Po šieste sa Komisia v odôvodnení 220 napadnutého rozhodnutia zmieňuje o skutočnosti, že podľa správy [*dôverné*] o „stretnutí Kryštál“ zo 4. novembra 2005 žalobkyňa pri tejto príležitosti oboznámila ostatných účastníkov s objemom svojho predaja a so svojimi výrobnými kapacitami. V tejto súvislosti je potrebné spresniť, že predmetná správa sa zmieňuje o skutočnosti, že žalobkyňa v priebehu novembra 2005 využívala skoro 100 % kapacít niektorých svojich prevádzok na výrobu LCD-TV.

117 Po siedme sa Komisia v odôvodnení 223 napadnutého rozhodnutia odvoláva na dokumenty týkajúce sa „stretnutia Kryštál“ zo 6. decembra 2005, ktorého sa zúčastnila aj žalobkyňa, v ktorých je uvedené, že jeden z účastníkov kartelu presunul časť svojich výrobných kapacít na televízory a notebooky.

118 Tieto skutočnosti preukazujú, že účastníci kartelu vrátane žalobkyne mohli presunúť svoje výrobné kapacity z LCD-IT na LCD-TV a naopak, pričom ich aj viackrát naozaj presunuli, s cieľom udržať ceny jedných alebo druhých výrobkov na dohodnutej úrovni alebo aspoň zabrániť poklesu cien. Preto tieto skutočnosti umožňujú prísť k záveru, že medzi prijatými rozhodnutiami a informáciami vymenenými v súvislosti s týmito dvoma kategóriami LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, existoval v zmysle judikatúry uvedenej v bode 103 vyššie navzájom doplňujúci sa vzťah.

119 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne o údajnej povrchnosti a príležitostnom charaktere výmen informácií medzi účastníkmi kartelu, pokiaľ ide o LCD-TV, je potrebné poukázať na skutočnosť, že dôkazy obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí preukazujú v prvom rade, že účastníci kartelových stretnutí sa viackrát dohodli na zachovaní cenovej hladiny LCD-TV. Ako je uvedené v odôvodnení 154 napadnutého rozhodnutia, pri príležitosti „stretnutia Kryštál“ z 11. júna 2003 došlo k výmene informácií, ktorých predmetom bola najmä cenová stratégia (price policies), ktorú chce jeden účastník kartelu uplatniť najmä na LCD-TV. Takisto sa skúmali tabuľky cenových trendov jednotlivých typov LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, na mesiace máj, jún a júl daného roku. Jedna z týchto tabuliek obsahovala údaje o LCD-TV. Ďalej sa Komisia v odôvodnení 165 napadnutého rozhodnutia odvoláva na dokumenty týkajúce sa „stretnutia Kryštál“ zo 7. novembra 2003, z ktorých vyplýva, že účastníci si stanovili za cieľ zvýšiť ceny LCD pre notebooky a udržať cenovú hladinu pre ostané LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, s vysloveným odkazom na LCD-TV. V prílohe zápisu z tohto stretnutia sa nachádzajú tabuľky s cenami viacerých kategórií LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, okrem iného aj LCD-TV, v priebehu roku 2003. Ďalšie príklady o tom, že rozhovory sa počas kartelových stretnutí týkali údajov,

najmä o cenách a výrobnej kapacite, týkajúcich sa nielen LCD-IT, ale aj LCD-TV, sa nachádzajú v odôvodneniach 167, 171, 173, 174, 202 a 214 napadnutého rozhodnutia, ako aj v dokumentoch spisu Komisie, na ktoré sa tieto odôvodnenia odvolávajú.

120 Aj za predpokladu, že účastníci kartelu si vymenili viac informácií alebo viac citlivejších informácií o LCD-IT v porovnaní s LCD-TV, nič to nemení na skutočnosti, že dôkazy zozbierané Komisiou preukazujú, že k výmene všetkých informácií došlo v tom istom okamihu, často prostredníctvom rovnakých dokumentov a hlavne pri sledovaní toho istého cieľa. Navyše citlivá a podrobná povaha informácií predložených žalobkyňou vyplýva z odôvodnenia 202 napadnutého rozhodnutia, v ktorom Komisia cituje dokument týkajúci sa „stretnutia Kryštál“ z 5. mája 2005, z ktorého vyplýva, že v prípade žalobkyne sa vzhľadom na obmedzenú výrobnú kapacitu cena jednej z kategórií LCD-TV zvýšila v máji o 5 až 10 amerických dolárov (USD), čo cenu ustálilo na sume 230 USD.

121 Pokiaľ ide o žalobkyňou uvádzanú skutočnosť, že rozhovory o LCD-TV podľa nej zdôraznili pokračujúcu tendenciu v znižovaní ceny týchto výrobkov, je potrebné poukázať na skutočnosť, že viaceré dokumenty, na ktorých Komisia založila napadnuté rozhodnutie, poukazujú na zámer účastníkov kartelu udržať ustálenú cenovú hladinu týchto LCD, ako aj na skutočnosť, že zníženie cien nie je v krátkom časovom rozpätí možné (pozri odôvodnenia 165, 167, 173 a 207 napadnutého rozhodnutia). V každom prípade aj za predpokladu, že diskusie v rámci kartelu viedli často len k rozhodnutiam o znížení cien, táto koordinácia správania mala napriek tomu za následok skreslenie hospodárskej súťaže, keďže zníženie cien sa uskutočnilo koordinovane, pričom v prípade neexistencie takéhoto zosúladeného konania mohlo byť väčšie. Navyše možnosť presunúť výrobné kapacity, ktorá bola predmetom kartelových rozhovorov, umožnila účastníkom kartelu reagovať na znižovanie cien LCD-TV, a to koordinovane, v rámci celkového plánu.

122 Pokiaľ ide o skutočnosť tiež uvádzanú žalobkyňou, že zamestnanci vyslaní účastníkmi kartelu na stretnutia boli špecialisti v oblasti LCD-IT a nie LCD-TV, je potrebné uviesť, že hoci túto skutočnosť možno vykladať v tom zmysle, že LCD-IT boli v očiach dotknutých spoločností dôležitejšie, neznamená to, že LCD-TV boli predmetom len povrchných a príležitostných rozhovorov. Ako totiž správne uviedla Komisia, predmetná skutočnosť preukazuje, že výmena informácií týkajúca sa LCD-TV bola plánovaná vzhľadom na skutočnosť, že zamestnanci prítomní na stretnutiach si tento predmet museli naštudovať, keďže nebol súčasťou ich pracovnej náplne.

123 Z vyššie uvedeného vyplýva, že výmena údajov týkajúcich sa LCD-TV spadá do rovnakého celkového plánu ako výmena údajov týkajúca sa LCD-IT, a preto predstavuje jediné a nepretržité porušenie.

124 Ostatné tvrdenia žalobkyne nespochybňujú konštatovanie o jedinom a nepretržitom porušení týkajúcom sa tak LCD-IT, ako aj LCD-TV, ktoré mala Komisia právo potrestať celkovou pokutou.

125 Po prvé skutočnosť, podľa ktorej sa o údajoch týkajúcich sa LCD-TV začalo medzi účastníkmi kartelu diskutovať až po prvej etape, počas ktorej sa kartel týkal výhradne LCD-IT, je zbavená akejkoľvek relevantnosti. Keďže totiž bolo preukázané, že výmena informácií a rozhodnutia prijaté počas stretnutí kartelu LCD-TV spadali do toho istého celkového plánu ako kartel LCD-IT, nie je dôležitý okamih, kedy došlo k rozšíreniu tohto kartelu pre každého z účastníkov. Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že Komisia na účely výpočtu výšky pokuty zohľadnila priemernú hodnotu predajov každého adresáta napadnutého rozhodnutia počas celého obdobia trvania porušenia. Tento priemer v prospech žalobkyne ovplyvňuje skutočnosť, že na začiatku obdobia porušenia nevyrábala LCD-TV.

126 Navyše skutočnosť, že žalobkyňa nevyrábala LCD-TV v okamihu, keď sa počas „stretnutí Kryštál“ začali vymieňať o nich údaje, nemení nič na skutočnosti, že v čase rozšírenia svojich aktivít na LCD-TV žalobkyňa využívala jej známe informácie o cenách a výrobných kapacitách ostatných účastníkov kartelu, ktorí ju v danom sektore predchádzali. V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že podnik môže byť zodpovedný za dotknuté praktiky aj v prípade, keď sa jeho účasť obmedzuje na obyčajné prijímanie informácií o správaní sa budúcich konkurentov (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa

z 8. júla 2008, Lafarge/Komisia, T-54/03, neuverejnený v Zbierke, body 459 a 460 a tam citovanú judikatúru). Podnik sa tak mohol priamo zúčastňovať iba na časti protisúťažných správaní tvoriacich jediné a nepretržité porušenie, avšak vedel o všetkých ostatných protiprávnych správaniach, ktoré zamýšľali alebo uskutočnili ďalší účastníci kartelu sledujúci rovnaké ciele, alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko. V takomto prípade je Komisia rovnako oprávnená pripisovať tomuto podniku zodpovednosť za všetky protisúťažné správania tvoriace takéto porušenie a následne za porušenie v celom rozsahu (rozsudok Súdneho dvora zo 6. decembra 2012, Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, bod 43).

127 Za týchto okolností nie je dôležité skúmať dôkaznú hodnotu dokumentu, voči ktorej žalobkyňa namieta, na ktorom Komisia založila svoje odôvodnenie, že rozšírenie kartelu LCD-TV začalo v septembri 2002.

128 Po druhé nie je dôležité, že LCD-IT a LCD-TV môžu patriť do odlišných trhov, ako to uvádza žalobkyňa. V tejto súvislosti je najprv potrebné pripomenúť, že jediné porušenie nemusí nevyhnutne pozostávať z rovnakého výrobku alebo zastupiteľných výrobkov. Ďalšie kritériá ako zhodnosť alebo rozdielnosť cieľov dotknutých postupov, zhodnosť podnikov, ktoré sa ich zúčastnili, zhodnosť spôsobov vykonania uvedených postupov, zhodnosť fyzických osôb zapojených do kartelu na účet podnikov a zhodnosť geografickej oblasti pôsobnosti dotknutých postupov, sú na tento účel tiež relevantné (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 12. decembra 2012, Almamet/Komisia, T-410/09, body 172 a 174 a tam citovanú judikatúru). Ako vyplýva z bodov 110 až 127 vyššie, tieto kritériá sú v tomto prípade splnené.

129 Navyše podľa ustálenej judikatúry v rámci uplatnenia článku 101 ods. 1 ZFEÚ je na určenie, či nejaká dohoda môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a má za cieľ alebo následok vylúčenie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže na vnútornom trhu, potrebné definovať predmetný trh. V dôsledku toho povinnosť vymedziť relevantný trh v rozhodnutí prijatom v rámci uplatňovania článku 101 ods. 1 ZFEÚ sa Komisii ukladá len vtedy, ak bez tohto vymedzenia nie je možné určiť, či dohoda, rozhodnutie o zlúčení podnikov alebo predmetný zosúladený postup môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a má za cieľ alebo následok vylúčenie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže na vnútornom trhu (rozsudky Súdu prvého stupňa z 25. októbra 2005, Groupe Danone/Komisia, T-38/02, Zb. s. II-4407, bod 99, a zo 6. decembra 2005, Brouwerij Haacht/Komisia, T-48/02, Zb. s. II-5259, bod 58; pozri tiež v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora zo 16. februára 2006, Adriatica di Navigazione/Komisia, C-111/04 P, neuverejnený v Zbierke, bod 31).

130 V prejednávanom prípade totiž žalobkyňa nenamieta voči skutočnosti, že kartel mohol mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi a jeho cieľom bolo obmedziť a skresliť hospodársku súťaž na vnútornom trhu.

131 Navyše ustálená judikatúra tiež zdôrazňuje, že trh dotknutý rozhodnutím Komisie konštatujúcim porušenie článku 101 ZFEÚ je určený dohodami a činnosťami kartelu (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 24. marca 2011, IBP a International Building Products France/Komisia, T-384/06, Zb. s. II-1177, bod 118 a tam citovanú judikatúru). V prejednávanom prípade, ako správe podotkla Komisia, sú to členova kartelu, kto úmyselne upriamil svoje protisúťažné správanie tak na LCD-IT, ako aj LCD-TV.

132 Ďalej je potrebné preskúmať tvrdenie žalobkyne opierajúce sa o rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. decembra 2003 Adriatica di Navigazione/Komisia (T-61/99, Zb. s. II-5349, bod 36), že Komisia nedostatočne definovala dotknuté trhy, a preto zle pochopila povahu a presný rozsah porušenia konštatovaného v napadnutom rozhodnutí.

133 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že je pravda, že Všeobecný súd v bode 30 už citovaného rozsudku Adriatica di Navigazione/Komisia poukázal na skutočnosť, že výhrady proti definícii predmetného trhu, ktorú použila Komisia, sa môžu týkať iných skutočností súvisiacich s uplatnením

článku 101 ods. 1 ZFEÚ než existencie obmedzenia hospodárskej súťaže na vnútornom trhu a vplyvu na obchod medzi členskými štátmi, ako napríklad dosahu predmetného kartelu, jeho jedinečného a globálneho charakteru, ako aj dosahu individuálnej účasti každého z dotknutých podnikov. Všeobecný súd tiež v bodoch 31 a 32 uvedeného rozsudku zdôraznil, že rozhodnutie Komisie konštatujúce účasť na karteli môže mať vplyv na vzťahy adresátov tohto rozhodnutia s tretími osobami. Je teda žiaduce, aby Komisia, ak prijíma rozhodnutie, v ktorom konštatuje účasť podniku na zložitom, kolektívnom a nepretržitom porušení, zohľadnila, nad rámec overenia podmienok uplatnenia článku 101 ods. 1 ZFEÚ, aj skutočnosť, že ak má toto rozhodnutie založiť osobnú zodpovednosť každého z adresátov, je to výlučne pre ich dokázanú účasť na sankcionovanom a správne vymedzenom kolektívnom správaní.

134 Tvrdenie uvádzané žalobkyňou v prejednávanom prípade však nemožno prijať ani s ohľadom na túto judikatúru. Z bodov 110 až 127 vyššie totiž vyplýva, že Komisia uznala žalobkyňu zodpovednú jedine za porušenie, ku ktorému došlo jej účasťou na „stretnutiach Kryštál“ a na s nimi spojených bilaterálnych stretnutiach, ktorých cieľom bola koordinácia cien a výrobných kapacít tak LCD-IT, ako aj LCD-TV. Neexistencia podrobnejšej definície trhov dotknutých kartelom tak nepredstavovala pre žalobkyňu riziko, na ktoré upozornil Všeobecný súd v už citovanom rozsudku Adriatica di Navigazione/Komisia, uvedené v bode 133 vyššie.

Nezohľadnenie vzťahov s japonskými dodávateľmi

135 Žalobkyňa vytýka Komisii nezohľadnenie skutočnosti, že kórejskí účastníci porušenia konštatovaného v napadnutom rozhodnutí sa údajne dohadovali s japonskými dodávateľmi LDC-TV, ktorí spolu s uvedenými kórejskými účastníkmi predstavovali hlavných aktérov na tomto trhu, pričom žalobkyňa zohrávala len druhoradú úlohu. Podľa žalobkyne skutočné porušenie, ktoré mala Komisia prešetriť vo vzťahu k LCD, sa týkalo dohôd medzi hlavnými aktérmi na tomto trhu. Preto Komisia porušila povinnosť odôvodnenia, zásadu rovnosti zaobchádzania, ako aj zásadu proporcionality.

Úvodné pripomienky

136 Je potrebné uviesť, že hoci judikatúra týkajúca sa pojmu jediné a nepretržité porušenie umožňuje Komisii postihovať naraz prostredníctvom jediného konania a jediného rozhodnutia viacero správaní, ktoré mohli byť posudzované aj jednotlivo, jej cieľom nie je zaviazať Komisiu povinnosťou konať takýmto spôsobom. Preto aj za predpokladu, že údajné dohody medzi japonskými dodávateľmi LCD-TV a kórejskými účastníkmi kartelu uvedeného v napadnutom rozhodnutí predstavujú porušenie článku 101 ZFEÚ a že toto porušenie spadá do rovnakého jediného a nepretržitého porušenia, aké bolo konštatované v napadnutom rozhodnutí, Komisia nebola napriek tomu povinná stíhať naraz toto správanie ako celok.

137 Komisia totiž disponuje voľnou úvahou, pokiaľ ide o rozsah konania, ktoré začala. V tomto ohľade nemôže byť podľa judikatúry povinná zisťovať a sankcionovať každé protisúťažné správanie ani súd Únie nemôže rozhodnúť, čo i len na účely zníženia pokuty, že vo svetle dôkazov, ktoré má k dispozícii, mala Komisia dospieť k záveru, že určitý podnik sa počas určitého obdobia dopustil porušenia (pozri v tomto zmysle Tokai Carbon a i./Komisia, už citovaný, body 369 a 370).

138 Výkon tejto právomoci voľnej úvahy je podriadený súdnej kontrole. Z judikatúry však vyplýva, že konanie Komisie možno považovať za zneužitie právomocí, len ak by sa dalo preukázať, že začala dve samostatné konania o jednom skutkovom stave bez objektívneho dôvodu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 29. júna 2010, Komisia/Alrosa, C-441/07 P, Zb. s. I-5949, bod 89).

139 V prejednávanom prípade sa Komisia domnievala, že nedisponuje alebo ešte nedisponuje dostatočnými dôkazmi voči japonským dodávateľom, a preto sa rozhodla, že voči nim nezasiahne v rovnakom čase ako voči žalobkyni a ostatným adresátom napadnutého rozhodnutia, pri ktorých mala naopak

k dispozícii mnohé dôkazy preukazujúce existenciu porušenia tak v prípade LCD-IT, ako aj LCD-TV, ako bolo konštatované vyššie (body 110 až 134). Táto skutočnosť tak predstavuje objektívny dôvod, ktorý odôvodňuje konanie Komisie. Je však potrebné poukázať na skutočnosť, že v rámci konania voči japonským dodávateľom je Komisia povinná dodržiavať voči žalobkyni najmä zásadu *ne bis in idem*.

O údajnom porušení povinnosti odôvodnenia

140 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia mala v napadnutom rozhodnutí vysvetliť dôvody vylúčenia japonských dodávateľov LCD-TV z konania, ktoré viedli k prijatiu napadnutého rozhodnutia.

141 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že Komisia nebola v napadnutom rozhodnutí povinná vysvetľovať, prečo v rámci tohto konania nekonala voči japonským dodávateľom. Podľa judikatúry nemožno totiž spájať povinnosť uviesť dôvody, na ktorých je opatrenie založené, s povinnosťou inštitúcie, ktorá je jeho autorom, odôvodniť skutočnosť, prečo neprijala iné podobné opatrenia adresované tretím osobám (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, JFE Engineering a i./Komisia, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Zb. s. II-2501, bod 414, a zo 4. júla 2006, Hoek Loos/Komisia, T-304/02, Zb. s. II-1887, bod 63).

O údajnom porušení zásady rovnosti zaobchádzania

142 Je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry pripomenutej v bode 93 vyššie, pokiaľ podnik svojím správaním porušil článok 101 ods. 1 ZFEÚ, nemôže sa úplne vyhnúť sankcii z dôvodu, že inému hospodárskemu subjektu nebola uložená pokuta, ak situácia tohto subjektu vôbec nie je predmetom konania na súde Únie, ako je to v prejednávanej veci. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že hoci je pravda, že Komisia nemala právo pristúpiť k diskriminácii medzi podnikmi, ktoré sa zúčastnili toho istého kartelu, nič to nemení na skutočnosti, že porušenie vytýkané žalobkyni pozostávalo zo spolupráce medzi taiwanskými a kórejskými dodávateľmi LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, počas „stretnutí Kryštál“ a s nimi spojených bilaterálnych stretnutí. Keďže japonskí dodávatelia sa tejto spolupráce nezúčastnili, napadnuté rozhodnutie nie je v tejto súvislosti postihnuté nerovnosťou zaobchádzania.

143 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého jediné dôležité rozhovory týkajúce sa LCD-TV boli rozhovory zahŕňajúce japonských dodávateľov, na ktorých sa žalobkyňa nezúčastnila, postačuje pripomenúť, že Komisia dostatočne preukázala, že adresáti napadnutého rozhodnutia sa v rámci celkového plánu dohadovali tak o LCD-IT, ako aj o LCD-TV (pozri body 105 až 134 vyššie). Tieto dohody predstavovali porušenie, ktoré mala Komisia právo stíhať bez ohľadu na prípadnú existenciu iných porušení týkajúcich sa LCD-TV, na ktorých sa mohli zúčastniť určití iní adresáti napadnutého rozhodnutia než žalobkyňa.

144 V odpovedi na tvrdenie, ktoré sa žalobkyňa snaží vyvodiť zo správnej praxe Komisie, najmä z rozhodnutia Komisie K(2008) 5955 v konečnom znení z 15. októbra 2008 týkajúceho sa konania podľa článku 81 [ES] (vec COMP/39.188 – Banány) (ďalej len „rozhodnutie Banány“), je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry predchádzajúca rozhodovacia prax Komisie nemôže slúžiť ako právny rámec pre pokuty v oblasti hospodárskej súťaže a že rozhodnutia týkajúce sa iných vecí majú iba orientačný charakter, pokiaľ ide o existenciu prípadnej diskriminácie, keďže je veľmi málo pravdepodobné, že by charakteristické okolnosti týchto rozhodnutí, ako sú trhy, výrobky, podniky a dotknuté obdobia, boli rovnaké (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. októbra 2008, Carbone-Lorraine/Komisia, T-73/04, Zb. s. II-2661, bod 92 a tam citovanú judikatúru).

145 Na zdôraznenie rozdielov v skutkových okolnostiach v rozhodnutí Banány a rozhodnutí v prejednávanej veci je potrebné poukázať na skutočnosť, že jednému účastníkovi porušenia, o ktoré ide v uvedenom rozhodnutí, sa znížila pokuta o 10 % na základe poľahčujúcej okolnosti z dôvodu, že zo spisu nevyplýva, že vedel o určitých aspektoch porušenia, ktorého sa priamo nezúčastnil, alebo že ich mohol odôvodnene predpokladať (pozri odôvodnenia 465 a 466 rozhodnutia Banány).

146 Naopak, prejednávaný prípad neobsahuje porovnateľné skutočnosti, keďže žalobkyňa sa podieľala na všetkých aspektoch porušenia konštatovaného v napadnutom rozhodnutí, pričom sa odvoláva na skutočnosť, že sa nezúčastnila porušenia zahŕňajúceho iné podniky.

147 V každom prípade, ako správne uviedla Komisia, aj za predpokladu, že bilaterálne rozhovory medzi kórejskými a japonskými dodávateľmi LCD-TV predstavovali spolu s porušením konštatovaným v napadnutom rozhodnutí jediné a nepretržité porušenie a že žalobkyňa nevedela o existencii týchto bilaterálnych vzťahov, táto okolnosť by nespôsobila, že výhrady uvedené voči žalobkyni z dôvodu jej účasti na porušení konštatovanom v napadnutom rozhodnutí by sa stali nedôvodnými ani že by sa pokuta uložená žalobkyni musela znížiť. Nič totiž nepotvrdzuje, že pokuta uložená v prípade väčšieho kartelu, ktorý by zahŕňal japonských dodávateľov, by v konečnom dôsledku bola pre žalobkyňu nižšia. V tomto prípade by eventuálne zníženie, ktoré by Komisia mohla poskytnúť žalobkyni z dôvodu poľahčujúcej okolnosti, bolo vyrovnané, alebo až presiahnuté, zvýšením vyplývajúcim z použitia vyššieho percenta, pokiaľ ide o závažnosť porušenia a „úvodné zaťaženie“.

O údajnom porušení zásady proporcionality

148 Žalobkyňa uvádza porušenie zásady proporcionality vzhľadom na skutočnosť, že Komisia nezohľadnila menšiu závažnosť protisúťažného správania týkajúceho sa LCD-TV v porovnaní s LCD-IT.

149 V odpovedi na toto tvrdenie je potrebné po prvé uviesť, že Komisia sa správne domnievala, že ide o jediné a nepretržité porušenie. V tejto súvislosti z judikatúry vplýva, že Komisia nie je povinná samostatne analyzovať každý aspekt jediného porušenia najmä z dôvodu existencie spoločnej stratégie, na ktorej sa podieľali všetci členovia kartelu (pozri v tomto zmysle rozsudok Carbone-Lorraine/Komisia, už citovaný, bod 49).

150 Po druhé, pokiaľ ide konkrétnejšie o proporcionalitu koeficientov prijatých Komisiou v súvislosti so závažnosťou porušenia a ako „úvodného zaťaženia“ (pozri bod 24 vyššie), je potrebné pripomenúť, že usmernenia z roku 2006 a judikatúra, ktorou sa inšpirovali, upravujú, že závažnosť porušenia sa v prvej etape posudzuje na základe vlastností samotného porušenia, akými sú povaha porušenia, kumulovaný podiel všetkých zúčastnených strán na trhu, geografický rozsah porušenia a jeho uskutočnenie alebo neuskutočnenie. V druhej etape sa toto posúdenie prispôsobuje podľa priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností týkajúcich sa každého podniku, ktorý sa zúčastnil na porušení (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 25. apríla 2011, Aragonesas Industrias y Energía/Komisia, T-348/08, Zb. s. II-7583, bod 264 a tam citovanú judikatúru).

151 Cieľom uvedenej prvej etapy je určiť základnú výšku pokuty ukladanej každému dotknutému podniku, a to tak, že na hodnotu predaja daného tovaru alebo služieb na dotknutom geografickom trhu dosiahnutú každým z týchto podnikov sa uplatní prvý násobný koeficient, ktorý odráža závažnosť porušenia, prípadne druhý násobný koeficient, ktorého cieľom je dotknuté podniky odradiť od toho, aby sa opätovne zúčastnili na takom protiprávnom správaní. Každý z týchto dvoch násobných koeficientov je stanovený vzhľadom na faktory, ktoré odrážajú charakteristické znaky porušenia ako celku, to znamená ako zoskupenia protisúťažných správaní všetkých jeho účastníkov (pozri v tomto zmysle rozsudok Aragonesas Industrias y Energía/Komisia, už citovaný, bod 265).

152 Z toho vyplýva, že aj za predpokladu, že protisúťažné správanie týkajúce sa LCD-TV bolo menej závažné ako správanie týkajúce sa LCD-IT, Komisia mala právo stanoviť koeficient závažnosti a koeficient „úvodného zaťaženia“, zohľadňujúc celkový plán jediného a nepretržitého porušenia, do ktorého spadá celé uvedené správanie.

153 Navyše, pokiaľ ide o skutočnosť, že Komisia uplatnila v rozhodnutí Banány nižšie percentá ako v napadnutom rozhodnutí a súhlasila so značným znížením na základe poľahčujúcej okolnosti, stačí sa odvolať na judikatúru uvedenú v bode 144 vyššie a uviesť, že Komisia v uvedenom rozhodnutí priznala zníženie s ohľadom na osobitnú situáciu vytvorenú najmä v rámci platnej právnej úpravy v oblasti obchodovania s banánmi (pozri odôvodnenie 460 rozhodnutia Banány a odvolanie, ktoré obsahuje, ako aj odôvodnenie 467).

154 Na základe všetkých vyššie uvedených úvah je nutné druhý žalobný dôvod zamietnuť.

3. *O treťom žalobnom dôvode založenom na skutočnosti, že hodnota relevantných predajov, ktorú prijala Komisia voči žalobkyni, nesprávne zahŕňala aj iné predaje ako predaje týkajúce sa LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel*

155 Na podporu svojho návrhu, ktorého snahou je, aby Všeobecný súd zmenil výšku pokuty uloženej v napadnutom rozhodnutí, žalobkyňa uvádza tretí žalobný dôvod založený v podstate na skutočnosti, že výška pokuty bola vypočítaná na základe nepresnej hodnoty predaja, keďže žalobkyňa do nej omylom zaradila predaj inej kategórie LCD, ako boli LCD uvedené v napadnutom rozhodnutí.

156 Je potrebné pripomenúť, že preskúmanie zákonnosti rozhodnutí prijatých Komisiou je doplnené neobmedzenou súdnou právomocou, ktorá je priznaná súdu Únie článkom 31 nariadenia č. 1/2003 v súlade s článkom 261 ZFEÚ. Táto právomoc oprávňuje súd, aby nad rámec jednoduchého preskúmania zákonnosti sankcie nahradil posúdenie Komisie svojím posúdením a v dôsledku toho zrušil, znížil alebo zvýšil uloženú pokutu alebo penále.

157 Všeobecnému súdu preto prináleží, aby v rámci svojej neobmedzenej právomoci ku dňu prijatia svojho rozhodnutia posúdil, či bola žalobkyni uložená pokuta, ktorá správne odráža závažnosť predmetného porušenia (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 27. septembra 2012, Shell Petroleum a i./Komisia, T-343/06, bod 117 a tam citovanú judikatúru).

158 V prejednávanom prípade je medzi účastníkmi konania nesporné, že výška pokuty uložená žalobkyni bola z dôvodu chýb, ktorých sa dopustila, stanovená pred zaokrúhlením na 301 684 468 eur a že časť z tejto sumu, ktorá vyplývala z predmetných chýb, tvorila 13 246 618 eur. Naopak, účastníci konania sa rozchádzajú v spôsobe, akým majú byť tieto sumy zaokrúhlené.

159 Žalobkyňa vo svojej žalobe navrhovala, aby sa pokuta, ktorá jej bola uložená v napadnutom rozhodnutí, t. j. 300 000 000 eur, znížila o sumu 13 250 000 eur. Nová výška pokuty tak mala dosahovať 286 750 000 eur.

160 Komisia vo vyjadrení sa k žalobe vysvetlila, že vo vzťahu k všetkým adresátom napadnutého rozhodnutia zaokrúhlila základ pokuty smerom nadol na prvé dve číslice s výnimkou prípadu, keď toto zníženie predstavovalo viac ako 2 % zo sumy pred znížením, pričom v takom prípade Komisia zaokrúhlila sumu na prvé tri číslice.

161 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že v napadnutom rozhodnutí bola výška pokuty žalobkyne zaokrúhlená na prvé dve číslice. Nezaokrúhlená výška základu pokuty predstavovala 301 684 468 eur, pričom zaokrúhlená suma, ako uvádza tabuľka 6 napadnutého rozhodnutia, bola 300 000 000 eur.

162 Podľa Komisie je výpočet navrhovaný žalobkyňou chybný, keďže pozostáva z dvoch zaokrúhlení: zo zaokrúhlenia, ktoré Komisia už uplatnila na základ pokuty, ktorý sa nachádza v napadnutom rozhodnutí, a zo zaokrúhlenia, ktoré vedie k domnienke, že výška zníženia sa z dôvodu vylúčenia predajov iných výrobkov ako LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, upraví z 13 246 618 eur na 13 250 000 eur.

163 Naopak, ako tvrdí Komisia, uplatnenie metódy uvedenej v napadnutom rozhodnutí na základ pokuty vyplývajúci z opravenej hodnoty predaja, t. j. na 288 437 850 eur, povedie k zaokrúhlenej sume 288 000 000 eur. Zaokrúhlenie na dve prvé číslice by predstavovalo zníženie o 8 437 850 eur, teda o viac ako 2 % (2,9 %) z hodnoty základu pred zaokrúhlením.

164 Žalobkyňa v replike uvádza, že nové zaokrúhlenie výšky jej pokuty na tri prvé číslice namiesto dvoch prvých číslic by malo za následok, že bude adresátom napadnutého rozhodnutia, ktorý bude mať najmenší prospech zo zaokrúhlenia. Preto navrhuje väčšie zníženie.

165 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že hoci Všeobecnému súdu prináleží, aby na účely určenia výšky pokuty sám posudzoval okolnosti prejednávanej veci, výkon neobmedzenej rozhodovacej právomoci pri určovaní výšky uložených pokút nemôže viesť k diskriminácii medzi podnikmi, ktoré sa zúčastnili na karteli v rozpore s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, už citovaný, bod 80).

166 V prejednávanom prípade uplatnila Komisia v napadnutom rozhodnutí na všetkých účastníkov kartelu spôsob zaokrúhlenia opísaný v bode 160 vyššie. Táto metóda je objektívna a umožňuje všetkým účastníkom mať prospech zo zníženia do výšky 2 %. Hoci je pravda, že niektoré zníženia boli výraznejšie ako iné a že zníženie žalobkyne by bolo percentuálne nižšie v prípade, ak by Všeobecný súd použil túto metódu, nič to nemení na skutočnosti, že každý zo spôsobov zaokrúhlenia zahŕňa prispôsobenia, ktoré sa v závislosti od jednotlivých spoločností menia a ktoré vedú k väčšiemu alebo menšiemu zníženiu. Preto, keďže všetci adresáti napadnutého rozhodnutia majú vo väčšej alebo menšej miere prospech z metódy, ktorú vybrala Komisia, a tento prospech je ohraničený 2 % z výšky pokuty, je dôležité túto metódu zachovať, aby sa predišlo nerovnakému zaobchádzaniu (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu zo 17. mája 2011, Elf Aquitaine/Komisia, T-299/08, Zb. s. II-2149, body 307 a 308).

167 Treba však pripomenúť, že na zabezpečenie potrebného účinku článku 18 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1/2003 je Komisia oprávnená uložiť podniku povinnosť poskytnúť všetky potrebné informácie o skutočnostiach, ktoré mu môžu byť známe, a poskytnúť jej v prípade potreby súvisiace dokumenty, ktoré má v držbe, pod jedinou podmienkou, že neuloží podniku povinnosť poskytnúť odpovede, ktoré by tento podnik viedli k priznaniu existencie porušenia, ktoré má preukázať Komisia (rozsudok Súdneho dvora z 18. októbra 1989, Orkem/Komisia, 374/87, Zb. s. 3283, body 34 a 35). Podnik, ktorému Komisia adresuje žiadosť o informácie na základe ustanovení článku 18 nariadenia č. 1/2003, má preto povinnosť aktívne spolupracovať a môže mu byť uložená osobitná pokuta stanovená v článku 23 ods. 1 tohto nariadenia, ktorá môže predstavovať až 1 % z jeho celkového obratu, ak úmyselne alebo z nedbanlivosti poskytol nepresné alebo skreslené informácie (rozsudok Shell Petroleum a i./Komisia, už citovaný, bod 118).

168 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd v rámci výkonu svojej neobmedzenej právomoci môže prípadne zohľadniť nedostatok spolupráce podniku a z tohto dôvodu zvýšiť pokutu uloženú za porušenie článkov 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ za predpokladu, že tomuto podniku nebola za také isté správanie uložená osobitná pokuta na základe ustanovení článku 23 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 (rozsudok Shell Petroleum a i./Komisia, už citovaný, bod 118).

169 Takou môže byť napríklad situácia, keď v odpovedi na žiadosť Komisie podnik úmyselne alebo z nedbanlivosti neuvedie počas správneho konania skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce na účely stanovenia výšky pokuty a ktorými disponoval alebo mohol disponovať v čase prijímania napadnutého

rozhodnutia. Hoci Všeobecnému súdu nič nebráni, aby zohľadnil takéto skutočnosti, nič to nemení na tom, že podnik, ktorý ich uviedol až vo fáze sporového konania, čím narušil účel a riadny priebeh správneho konania, sa vystavuje tomu, že Všeobecný súd pri určovaní primeranej výšky pokuty túto okolnosť zohľadní (rozsudok Shell Petroleum a i./Komisia, už citovaný, bod 119).

170 Žalobkyňa v prejednávanom prípade priznáva svoje pochybenie pri predložení údajov nevyhnutných na výpočet hodnoty príslušných predajov Komisii, keďže do nich zahrnula aj predaje týkajúce sa iných výrobkov ako LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel. Komisia potvrdila, že tieto výrobky nemali byť do výpočtu zahrnuté.

171 Zo spisu okrem toho vyplýva, že tieto chyby vyplývajú zo skutočnosti, že žalobkyňa neupozornila spoločnosť, ktorú si vybrala na vykonanie výpočtu údajov následne oznámených Komisii, na osobitosti niektorých LCD.

172 Všeobecný súd zastáva názor, že táto okolnosť nemôže viesť k záveru, že žalobkyňa si nesplnila svoju povinnosť spolupracovať, ktorá jej vyplýva z ustanovení článku 18 nariadenia č. 1/2003, v takom rozsahu, ktorý by bolo nutné zohľadniť pri stanovení výšky pokuty. Žalobkyňa sa totiž nesnažila uviesť Komisiu do omylu ani jej nepredložila nespracované údaje, z ktorých mala Komisia vypočítať hodnotu príslušných predajov bez predloženia nevyhnutných spresnení na vyhľadanie spracovaných údajov. Žalobkyňa na predloženie nevyhnutných údajov Komisii využila služby odborných externých poradcov, ale dopustila sa pritom nedbanlivosti, keď im nevysvetlila existujúce rozdiely medzi niektorými druhmi LCD. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobkyňa nemala žiadny zjavný záujem, aby Komisii predložila chybné údaje zahŕňajúce predaj iných výrobkov ako LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, keďže daná nepresnosť slúžila len v jej neprospech, keď zvýšila výšku pokuty, ktorú jej Komisia uložila.

173 Vzhľadom na tieto skutočnosti vedie správne posúdenie okolností prejednávaného prípadu k záveru, že pokuta uložená žalobkyni sa vypočíta na základe opravenej hodnoty predajov s uplatnením rovnakej metódy, ktorú Komisia použila v napadnutom rozhodnutí, vrátane zaokrúhlenia. Takto stanovená výška pokuty je 288 000 000 eur (pozri bod 163 vyššie).

174 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné znížiť výšku pokuty na sumu 288 000 000 eur a žalobu v zostávajúcej časti zamietnuť.

O trovách

175 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa odseku 3 prvého pododseku toho istého ustanovenia môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania.

176 Komisia nemala v prejednávanom prípade úspech, len pokiaľ ide o zaradenie predajov iných výrobkov ako LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, do hodnoty príslušných predajov na účely výpočtu výšky základu pokuty uloženej žalobkyni. K tejto chybe však došlo len z nedbanlivosti žalobkyne, ktorá Komisii predložila chybné údaje. Naopak, žalobkyňa nemala vo veci úspech v prípade všetkých ostaných návrhov, ktoré podala. V tejto situácii je správne posúdiť predmetné okolnosti tak, že žalobkyňa sa zaviaže na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2006, Roquette Frères/Komisia, T-322/01, Zb. s. II-3137, body 338 a 339).

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Výška pokuty uloženej spoločnosti InnoLux Corp., predtým Chimei InnoLux Corp., v článku 2 rozhodnutia Komisie K(2010) 8761 v konečnom znení z 8. decembra 2010 týkajúceho sa konania podľa článku 101 [ZFEÚ] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.309 – LCD) sa stanovuje na sumu 288 000 000 eur.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **InnoLux je povinná nahradiť trovy konania.**

Kanninen Berardis Wetter

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 27. februára 2014.

Podpisy